

நான்காந் தந்திரம்

[சிந்தாகமம்]

1. அசபை

- 864 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சுந்தை நாயகன் சேவடி.
சாற்றுகின் றேன்அறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின் றேன்நம் பிரான்ஓர் எழுத்தே. க
- 865 ஓரெழுத் தாலே உலகெங்குந் தானாகி
ஈரெழுத் தாலே இசைந்தங் கிருவராய்
மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே உற்றதே. உ
- 866 தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலம்என்றுந்
தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற திருஅம் பலமென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற தென்பொது வாமே. டு
- 867 ஆமேபொன் னம்பலம் அற்புதம் ஆணந்தம்
ஆமே திருக்கூத் தனவரத தாண்டவம்
ஆமே பிரளய மாகும்அத் தாண்டவம்
ஆமேசங் காரத் தருந்தாண்ட வங்களே. ச
- 868 தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழில்
தாண்டவக் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவக் கூத்துத் தமனியந் தானே. ரு
- 869 தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே அகார உகாரம தாய்நிற்குந்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. க
- 870 தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
தராதலம் வெப்பு நமவா சியவாந்
தராதலந் சொல்லிற் றுன்வா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே. எ
- 871 ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள்
ஆமே பரங்கள் அறியா விடம்என்ப

ஆமே திருக்கூத் தடங்கிய கிற்பரம்
ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே.

அ

872 ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண் டொன்றாகும்
ஆனந்தஞ் சிவாய அறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடும் அறியவல் லார்கட்டு
ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படுந் தானே.

க

873 படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவதோக் காரம் பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்கராத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாதே.

ஊ

874 வாதே சதாசிவ மாறிலா ஆகமம்
வாதே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாதே திருக்கூத்து ஆகம வசனங்கள்
வாதே பெருவாகு மன்றின் அமலமே.

கக

875 அமலம் பதிபசு பாசங்கள் ஆகமம்
அமலம் திரோதாயி யாகுமா னந்தமாம்
அமலஞ்சொல் ஆணவ மாயை காமியம்
அமலம் திருக்கூத்தங் காமிடந் தானே.

கஉ

876 தானே தனக்குத் தலைவியு மாய்கிற்துந்
தானே தனக்குத் தன்மலை யாய்கிற்துந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்கிற்துந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

கங

877 தலைவனு மாய்கின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்கின்ற சற்பரத் திரத்தைத்
தலைவனு மாய்கின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்கின்ற தாளினை தானே.

கச

878 இணையார் திருவடி எட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலினை யீரைந்த தாகும்
இணையார் கழலினை ஐம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலினை ஏழா யிரமே.

கரு

879 ஏழா யிரமாய் இருபதாய் முப்பதாய்
ஏழா யிரத்தும் ஏழுகோடி தானாகி
ஏழா யிரத்துயிர் எண்ணிலா மந்திரம்
ஏழா யிரண்டாய் இருக்கின்ற வாதே.

கக

- 880 இருக்கின்ற மந்திரம் ஏழா யிரமாம்
இருக்கின்ற மந்திரம் எத்திறம் இல்லை
இருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்திரு மேனி
இருக்கின்ற மந்திரம் இவ்வண்ணந் தானே. க௭
- 881 தானே தனக்குத் தருகட்டந் தானாகும்
தானே அகரா உகாரம் தாய்நிற்கும்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே உலகில் தனிநடந் தானே. கஅ
- 882 நடமிரண் டொன்றே நனிநம தாகும்
நடமிரண் டொன்றே நமன்செய்யுந் கூத்து
நடமிரண் டொன்றே நகைசெயா மந்திரம்
நடஞ்சிவ லிங்கம் நலஞ்செம்பு பொன்னே. கக
- 883 செம்புபொன் னாகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
செம்புபொன் னாகத் திரண்டது சிற்பராஞ்
செம்புபொன் னாகும் ஸ்ரீயுந் கிரீயுமெனச்
செம்புபொன் னுன திருவம் பலமே. ௨௦
- 884 திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக ஈராறு கீறித்
திருவம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாதே. ௨௧
- 885 வாதே சிவாய நமச்சி வாயநம
வாதே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாதே அருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாதே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே. ௨௨
- 886 பொன்னுன மந்திரம் புல்லவும் ஒண்ணது
பொன்னுன மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற்
பொன்னாகும் வல்லோர்க் குடும்புபொற் பாதமே. ௨௩
- 887 பொற்பாதங் காணலாம் புத்திரர் உண்டாகும்
பொற்பாதத் தானையே செம்புபொன் னாயிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே. ௨௪
- 888 சொல்லு மொருகட்டிற் புக்குச் சகிக்கலாம்
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சொல்லுந் திருக்கூத்தின் குக்குமந் தானே. ௨௫

- 889 குக்குமம் எண்ணு யிரஞ்செபித் தாலுமேற்
குக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்
குக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்
குக்கும மான சிவனதா னந்தமே. ௨௯
- 890 ஆனந்தம் ஒன்றென் றறைந்திடம் ஆனந்தம்
ஆனந்தம் ஆ-ஈ-ஊ- ஏ-ஒமென் றைந்திடம்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் அஞ்சம் தாயிடம்
ஆனந்தம் அம்-ஹிரீம்- அம்-கூம்-ஆம்- ஆகுமே. ௨௭
- 891 மேனி யிரண்டும் விலங்காமல் மேல்கொள்ள
மேனி யிரண்டு மிக்கார் விகாரியா
மேனி யிரண்டும்-ஊ- ஆ-ஈ-ஏ- ஒ-என்னும்
மேனி யிரண்டும்-ஈ- ஒ-ஊ-ஆ-ஏ- கூத்தாமே. ௨௮
- 892 கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ- ஆ-ஏ-ஓம்- சிவாயநம வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ- ஆ-ஏ-ஓம்- சிவநம வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ- ஆ-ஏ-ஓம்- நமசிவாய கோளென்றுமாறே. ௨௭
- 893 ஒன்றிரண் டாடலோ ரொன்று முடனாட
ஒன்றினின் முன்றாட ஒரேமும் ஒத்தாட
ஒன்றினு லாடலோர் ஒன்பதும் ஊடாட
மன்றினில் ஆடினான் மாணிக்கக் கூத்தே. ௩௦

2. திருவம்பலச் சக்கரம்

- 894 இருந்தஇவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை
இருந்த இரேகைமேல் ஈரா நிருத்தி
இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்
நிருந்த மனையொன்றில் எய்துவன் முனே. ௧
- 895 தானொன்றி வாழிடம் தன்னெழுந் தேயாகுந்
தானொன்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானொன்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானொன்றி லேயொன்று மவ்வான் தானே. ௨
- 896 அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே. ௩

- 897 எட்டு நிலையுள் எங்கோன் இருப்பிடம்
எட்டினில் ஒன்றும் இருமூன்றும் ஈரேழும்
ஒட்டிய விந்துவும் நாதமும் ஒங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பன்மொழி பாலே. ச
- 898 மட்டவிழ் தாமரை மாதுகல் லாளுடன்
ஒட்டி இருந்த உபாயம் அறிகிலர்
விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே. ரு
- 899 ஆலய மாக அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
ஆலய மாக அமர்ந்தவித் தூலம்போய்
ஆலய மாக வறிகின்ற குக்குமம்
ஆலய மாக அமர்ந்திருந் தானே. கூ
- 900 இருந்தஇல் வட்டம் இருமூன்றி ரேகை
இருந்த வதனுள் இரேகையைந் தாக
இருந்த அறைகள் இருபத்தைந் தாக
இருந்த அறையொன்றில் எய்து மகாரமே. எ
- 901 மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
ஒகாரம் வளைத்திட் டும்பினர் தேற்றி
அகாரத் தலையாய் இருகண் கிகாரமாய்
நகார வகாரந் காலது நாடுமே. அ
- 902 நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமும்
ஆடு மவர்வாய் அமர்ந்தங்கு லின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே. கூ
- 903 ஆயுஞ் சிவாய நமமகி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம சிவாயந
வாயுமே வாய நமசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந் தொட்டந்தந் தடைவிலே. க௦
- 904 அடைவின்னில் ஐம்பதும் ஐயைந் ததையின்
அடையும் அறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
அடையு மகாரத்தில் அந்தமார் க்தவவும்
அடைவின் எழுத்தைமபத் தொன்றும் அமர்ந்ததே. கக
- 905 அமர்ந்த அரகர வாய்புற வட்டம்
அமர்ந்த அரிகரி யாமத் னுள்வட்டம்
அமர்ந்த அசபை யாம்அத னுள்வட்டம்
அமர்ந்த இரேகையும் ஆகின்ற குலமே. கஉ

- 906 சூலத் தலையினிற் தோற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழும்ஓங்கு காரத்தால்
சூலத் திடைவெளி தோற்றிடும் அஞ்செழுத்
தால்ப் பதிக்கும் அடைவது வாமே. கங
- 907 அதுவாம் அகார இகார உகாரம்
அதுவாம் எகாரம் ஓகாரம் தைந்தாம்
அதுவாகுஞ் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
பொதுவாம் இடைவெளி பொங்குநம் பேரே. கச
- 908 பேர்பெற் றதுமுல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியின்
நேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரம்
ஏர்பெற் றிருந்த இயல்பிது வாமே. கரு
- 909 இயலுமம் மந்திரம் எய்தும் வழியின்
செயலும் அறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருத்தங்கி மண்ணின்
முயலும் எழுத்துக்கு முன்ன இருந்ததே. கசு
- 910 ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினாறும்
ஈறெட் டதன்மேலே விந்துவும் நாதமுஞ்
சேறிட்டு நின்று சிவாயம வென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே. கடு
- 911 அண்ணல் இருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணினல் லாளுந் பிரானக் கரத்துளே
எண்ணி இருவர் இசைசந்தங் கிருந்திடப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வாரகளை. கஅ
- 912 அவ்விட்டு வைத்தங் கவிட்டு மேல்வைத்து
இவ்விட்டுப் பார்க்கில் இனிக்கம் தாய்நிற்கும்
மலவிட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
தொம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே. கசு
- 913 அவ்வுண்டு சவ்வுண் டனைத்துமங் குள்ளது
சவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை
சவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்ட சத்தி சந்தாவென் தானே. உ.0
- 914 அஞ்செழுத் தாலே அமர்த்தனை நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்த்தபஞ் சாககரம்

- அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே. ௨௧
- 915 கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசுமுற்
கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார்
கூத்தனோ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பார்
கூத்தனைக் காணுங் குறிபது வாமே. ௨௨
- 916 அத்திசைக் குன்றின்ற அனலை எழுப்பியே
அத்திசைக் குன்றின்ற நவ்வெழுத் தோதினால்
அத்திசைக் குன்றின்ற அந்த மறையனே
அத்திசைக் குன்றாந் வாக்கினன் தானே. ௨௩
- 917 தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினால்
தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
தானே யளித்த மகாரத்தை ஒதிடத்
தானே யளித்ததோர் கல்லொளி பாசுமே. ௨௪
- 918 கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளி யேயென நின்றனன் இந்நிரன்
கல்லொளி யேயென நின்ற சிகரத்தைக்
கல்லொளி யேயெனக் காட்டின றானே. ௨௫
- 919 தானே யெழுஞ்ஞாந் தண்சுட ராய்நிற்குந்
தானே யெழுஞ்ஞாந் வேதமு மாய்நிற்குந்
தானே யெழுஞ்ஞாந் மாவதும் ஒதிடில்
தானே யெழுந்த மறையவ னானே. ௨௬
- 920 மறையவ னாக மதித்த பிறவி
மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவன் அஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
மறையவன் அஞ்செழுத் தாமது வாசுமே. ௨௭
- 921 ஆகின்ற பாதமு மந்வாய் நின்றிடும்
ஆகின்ற நாயியன் அங்கே மகாரமாம்
ஆகின்ற சோடுந் தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
ஆகின்ற வச்சுட ரவ்னியல் பாமே. ௨௮
- 922 அவ்னியல் பாய இருமுன் நெழுத்தையுஞ்
செவ்னியல் பாகச் சிறந்தனன் கந்தியும்
ஒவ்னியல் பாக ஒளியுந் நோக்கிடிந்
பவ்னியல் பாகப் பரந்துநின் றானே. ௨௯

- 923 பார்த்து மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
வாந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வான்கித்
துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
உரந்தரு மந்திரம் ஓமென் மெழுப்பே. ௩௦
- 924 ஓமென் மெழுப்பித்தன் உத்தம நத்தைய
நாமென் மெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென் மெழுப்பியவ் வாறறி வார்கள்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தானே. ௩௧
- 925 ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே எழுத்தைத்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கும்
ஆகின்ற ஐம்பத் தோரெழுத் துள்ளிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் தானே. ௩௨
- 926 பரமாய அஞ்செழுத் துள்ளடு வாகப்
பரமாய நவசிம் பார்ச்சில் மவயநசி
பரமாய சியநம் வரம்பரத் தோதிற
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே. ௩௩
- 927 நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு பூதமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு வண்ணமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தர நின்றிடி
நின்ற எழுத்துள்ளும் நின்றனன் தானே. ௩௪
- 928 நின்றது சக்கரம் நீளும் புனியெல்லாம்
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னுடனைக்
கன்றது வாகக் கறந்தன் நந்திபுங்
குன்றிடை நின்றிடுங் கொள்கைய னுடே. ௩௫
- 929 கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்து
கொண்டஇச் சக்கரங் கடத்தன் எழுத்தைத்தும்
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளின்ற கடத்தே. ௩௬
- 930 வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை
சுளியில் உகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிந்தரு கால்கொப்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே. ௩௭
- 931 அகார வுகார சுகார நடுவாய்
வகாரமோ டாறுந் வளியுடன் கடிகச்
சுகார முடனே சிவன்கிணைத் செய்ய
ஒகார முதல்வன் உவந்துநின் றானே. ௩௮

- 932 அற்ற விடத்தே அகாரம தாவது
உற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்றம் அறுத்தபொன் போலுங் குளிகையே. கக
- 933 அவ்வென்ற போதினில் உவ்வெழுத் தாவித்தால்
உவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடும்
மவ்வென்றென் னுள்ளே வழிப்பட்ட நந்தியை
எவ்வணஞ் சொல்லுகென் என்னை இயற்கையே. சௌ
- 934 றீரில் எழுத்திவ் வுலக தழிவது
வானில் எழுத்தொன்று கண்டந் வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை அறிவா ரவர்கள்
ஊனில் எழுத்தை உணர்கிலர் தாமே. சக
- 935 காலை நடுவுறக் காய்த்தில் அக்கரம்
மாலை நடுவுற ஐம்பது மாவன
மேலை நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூல நடுவுற முத்திதந் தானே. சஉ
- 936 நானியின் கீழுது நல்ல எழுத்தொன்று
பாவின எத்தின் பயனறி வாரில்லை
ஒவிய ராலும் அறியவொண் ணாது
தேவியுந் தானுந் திகழ்க்கிருந் தானே. சந
- 937 அவ்வொடு சவ்வென் றானுற்ற மந்திரம்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிகிலர்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிந்தபின்
அவ்வொடு சவ்வும் அனுகூல மாமே. சச
- 938 மந்திரம் ஒன்றுள் மலரால் உதிப்பது
உந்தியி னுள்ளே உதயம்பண் ணுநிற்குஞ்
சந்திரசெய் யாரிற்பர் தாம தழிகிலர்
1 அந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றார்களே. சரு
- 939 சேனிகு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
ஆனிகுந் மந்திரம் ஆகா மாவன
பூவுக்குந் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடில்
ஆவிகுந் மந்திரம் அங்குச மாமே. சக
- 940 அருவினில் அம்பரம் அங்கெழு நாதம்
பெருகு துடிக்கை பேனிய விந்து

மருவி யகரா கிகரா நடுவாய்
உருவிட ளுது முதுமந் திரமே.

சஎ

- 941 ஆறெழுத் தோதும் அறிவார் அறிகிலர்
ஆறெழுத் தொன்றாக ஒதி உணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் வாரகட்கு
ஒரெழுத் தாலே உயிர்ஔெற லாமே.

சஅ

- 942 ஒதும் எழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூனைந்தும்
ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோ டொன்றென்பர்
சோதி எழுத்தினில் ஐயிரு முன்றுள
நாத எழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே.

சக

- 943 விந்துவி லுஞ்சுழி நாதம் எழுந்திடப்
பந்தத் தலைவி பதினாறு கலையதாய்க்
கந்தர வாகரங் காறுடம் பாயினான்
அந்தமும் இன்றியே ஐம்பத்தொன் றுயதே.

ருப

- 944 ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தும்வே தங்கனும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாக மங்கனும்
ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும்போய் அஞ்செழுத் தாமே.

ருக

- 945 அஞ்செழுத் தாலெந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலில் வடலீடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அடர்ந்துநின் றுளே.

ருஉ

- 946 வீழ்ந்தெழ லாம்விசர் தன்நிரு நாமத்தைச்
சொர்ந்தொழி யாமல் தொடங்கும் ஒருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடும் என்னும் புரிசடை யோனே.

ருங

- 947 உண்ணு மருந்தம் உலப்பிவி காலமும்
பண்ணுது கேள்வியும் பாடலு மாய்கிற்கும்
விண்ணின் நமரர் விரும்பி அடிதொழ
எண்ணின் மெழுத்தஞ்ச மானின் றுளே.

ருச

- 948 ஐந்தின் பெருமையே அகலிட மாவது
ஐந்தின் பெருமையே ஆயை மாவது
ஐந்தின் பெருமையே யறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாவனு மாமே.

ருரு

- 949 வேரெழுத் தாய்விண்ணாய் அப்புற மாய்நிற்கும்
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியும் அங்குளன்
சீரெழுத் தாய்அங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரெழுத் தீசனும் ஒண்கட ராமே. ௫௬
- 950 நாலாம் எழுத்தோசை ஞாலம் உருவது
நாலாம் எழுத்தினுள் ஞாலம் அடங்கிற்று
நாலாம் எழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலாம் எழுத்தது நன்னெறி தானே. ௫௭
- 951 பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்ததின்
இட்ட மறித்திட் டிரவு பகல்வா
நட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
பட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றானே. ௫௮
- 952 அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் ¹வருமுப் பதத்திற்
கிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமாய்
அகாரம் உயிரென் றறையது மாமே. ௫௯
- 953 நகார மகார கிகார நடுவாய்
வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஒகார முதற்கொண் டொருகால் உரைக்க
மகார முதல்லன் மனத்தகத் தானே. ௬௦
- 954 அஞ்சுள வாளை அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத் தங்குச மாவன
அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
அஞ்சாதி யாதி அகம்புக லாமே. ௬௧
- 955 ஐந்து கலையில் அகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மர்த்தி மகராதி
நந்தியை முலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. ௬௨
- 956 மருவுஞ் சிவாயமே மன்னும் உயிரும்
அருமத்த ²யோகமும் ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனாச் சென்றிவற் றாலே
அருள் தங்கி யச்சிவ மாவது வீடே. ௬௩
- 957 அஞ்சக அஞ்செழுத் துண்மை அறிந்தபின்
நெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்

வஞ்சக மில்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே.

கக

955 சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுத் தெனியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தானே.

கரு

959 சிகர வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
ஒகார முடனே ஒருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே.

கக

960 நம்முதல் ஓரைநின் நாடுங் சுருபங்கள்
அம்முதல் ஓர்தில் அடங்கிய வல்வினை
சம்முத லுள்ளே தெனியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவந் தானே.

கரு

961 நவமுஞ் சிவமும் உயிர்பர மாகுந்
தவமென் றிலாதன தத்துவ மாகுஞ்
சிவமென்றி யாய்பவ ராதர வால்அச்
சிவமென்ப தானும் எனுந்தெளி வுற்றதே.

கஅ

962 கூடிய எட்டும் இரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துள் ளேவைத்து
ஆடிய ஐவரும் அக்குற வாவர்கள்
தேடி அதனைத் தெளிந்தறி யீரே.

கக

963 எட்டும் இரண்டும் இனிதறி கின்றிலர்
எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர்
எட்டும் இரண்டும் இருமுன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே.

ரு

964 எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி
இட நடுவுள் இறைவன் எழுத்தோன் றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டும்பிட்டுச்
செட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசீக் கிரமே.

ரு

965 தானவர் சட்டர் சதிரர் இருவர்கள்
ஆனஇம் மூவரோ டாற்றவ ராதிகள்
ஏனைப் பதினைந்தும் விந்துவும் நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே.

ரு

- 966 பட்டன் மாதவ மாறும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விரிந்தா நமளன்பர்
எட்டனை யாயினும் ஈசன் நிறத்திறம்
ஒட்டுவன் பேசுவன் ஒன்றறி யேனே.
- 967 வித்தாஞ் சகமய மாக வரைநீறி
நத்தார் கலைகள் பதினாறு நாட்டிப்பின்
உத்தாரம் பண்ணிரண் டாதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோநிடை. எச
- 968 கண்டெழுந் தேன்கம லம்மல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேன்உடன் கூடிய காலத்துப்
பண்பழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென ஸாமே. எரு
- 969 புண்ணிய வானவர் பூமழை னூவிநின்
றெண்ணுவர் அண்ணல் இணையடி மந்திரம்
நண்ணுவர் நண்ணி நமஎன்று நாமத்தைக்
கண்ணென உன்னிக் கலந்துநின் றுரே. எசு
- 970 ஆறெழுத் தாவ தாறு சமயங்கள்
ஆறுக்கு நாலே இருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியில் தலையெழுத் தொன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறையற் றார்களே. எஎ
- 971 எட்டினில் எட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய ஒன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச்
சட்டி இவற்றைப் பிசணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டும் உயிர்தட் குமாபதி யானுண்டே. எஅ
- 972 நம்முதல் அவ்வொடு நானின ராகியே
அம்முத லாகிய எட்டிடை யுற்றிட்டு
உம்முத லாகவே உணர்பவர் உச்சமேல்
உம்முத லாயவன் உற்றுநின் றானே. எசு
- 973 நின்ற அரசம் பலகைமேல் நோக
ஒன்றிட மல்லிட்டு ஒலையிற் சாதகந்
தன்று யமபூகையுள் பூசிக் கடரிடைத்
தன், வெதுப்பிடைத் தம்பணங் காணுமே. அ௦
- 974 கரண விரளிப் பலகை யாமன் நிகை
மரணமிட் டெட்டிண் மகாச வெழுத்திட்டு
வரணமி லைக்காயம் பூசி யடுப்படை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. அச

- 975 ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசுப் பலகையிற்
காங்குரு மேட்டிற் கடுப்புகி விந்துவிட்
டோங்காரம் வைத்திடும் உச்சா டனத்துக்கே. அஉ
- 976 உச்சியம் போதில் ஒளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திடு
வைச்சபின் மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே. அங
- 977 ஏய்ந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபுகி
ஏய்ந்த வகாரம் உகாரம் எழுதகிட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துச்
கேய்ந்தவைத் தென்பதி னாயிரம் வேண்டிலே. அச
- 978 எண்ணாக் கருடனை ஏட்டின் ¹உகாரமிட்
டெண்ணைப் ²பொன்னெளி எழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணாவற் பலகையி லிட்டுமேற் கேளோக்கி
எண்ணு வெழுத்தொடெண் னாயிரம் வேண்டிலே. அரு

3. அருச்சுனை

- 979 அம்புய நீலங் கழுநீ ரணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூகமும் மாதனி மந்தாரம்
தும்பை வகுளஞ் சரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. ௭
- 980 சாங்கம தாகலே சந்தொடு சந்தனங்
தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
பாங்கு படப்பணி நீராற் குழைத்துவைத்
தாங்கே அணிந்துநீர் அர்ச்சியும் அன்பொடே. ௨
- 981 அன்புட னேநின் றமுதமும் எற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புனைதீபக் திசைதொறுந்
துன்பம் அகற்றித் தொழுதோர் நினைபுங்கால்
இன்புட னேவந் தெய்திடும் முத்தியே. ௩
- 982 எத்தி வழிப்படில் எய்தா நனவிலலை
எத்தி வழிப்படில் இத்திரன் செல்வமுன்
எய்தி வழிப்படில் என்சித்தி உண்டாகும்
எய்தி வழிப்படில் எய்திடும் முத்தியே. ௪

- 983 கண்ணும் பிறதார நீத்தார் அவித்தார்
மண்ணிய லைவேத் தியமனு சந்தான்
நண்ணிய புஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
மன்னு மனபவ னத்தொறி வைகுமே. ௫
- 984 வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிவிச்சை யுற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிருசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிருதியோ ராயந்தன்பே. ௬
- 985 அறிவரு ஞானத் தேவரும் அறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றார்கள்
நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில்
எறிமணி யுள்ளே இருக்கலு மாமே. ௭
- 986 இருளும் வெளியுட்போல் இரண்டாம் இதய
மருளறி யாமையும் மன்னு மறிவு
மருளிலை விட்டறி யாமை மயங்கு
மருளுஞ் சிதைத்தோ சுவர்களா மன்றே. ௮
- 987 தானவ னாக அவனேதா னாயிட
ஆன இரண்டில் அறிவன் சிவமாகப்
போனவ னன்பிது நாலா மரபுறத்
தானவ னாகுமோ ¹ராசித்ந தேவகே. ௯
- 988 ஐங்கார முந்திக் கீழ் உற்றிடும் எந்நாளும்
நீங்கா வகாரமும் நீன்கண்டத் தாழிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயில்கெற்றி யுற்றிடும்
ஐங்காரும் விந்துவும் நாதமே லாகுமே. ௧௦
- 989 நமவது வாசன் மாண பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற வாதி நாடுவ தன்றஞ்
சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தல்மெய் விடே. ௧௧
- 990 தெளிவரு நாளிற் சிவஅமு தூறும்
ஒளிவரு நாளில் ஒரெட்டில் உகளுந்
ஒளிவரும் அட்பதத் தேரிரண் டாகில்
வெளிதரு நாதன் வெளியாய் இருந்தே. ௧௨

4. வெகுண்டம்

- 991 நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்வின்
நவகுண்டத் துள்ளொழு நற்றீபந் தானும்
நவகுண்டத் துள்ளொழு நன்மைகள் எல்லாம்
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே. க
- 992 உரைத்திடுங் குண்டத்தின் உள்ளொழுக் காணும்
நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மைகள் ஐந்தும்
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்தெழு கண்டங்கள் மேலறி யோமே. உ
- 993 மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாறறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நாணறிந் துள்ளே நாடிச்சொண் டேனே. ந.
- 994 கொண்டிடுக் குண்டத்தின் உள்ளொழு சோதியாய்
அண்டங்கள் ஈரோழு மாக்கி அறிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலாம்
இன்றுசொல் தாலாய் எடுத்துரைத் தேனே. ச
- 995 எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னாறிந்
பதித்த கலைகளும் பாணிதது நிற்குங்
கதித்தனல் உள்ளொழுக் கண்டுக்கொள் வார்க்கே
கொதித்தெழும் வல்வினை கூடகி லாவே. டு
- 996 கூடமுக் கூடத்தின் உள்ளொழு குண்டத்துள்
ஆடிய ஐந்தும் அகம்புறம் பாப்பிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராசியும் அக்கெழு
நாடிக்கொள் வார்க்கு நற்குடர் தானே. சு
- 997 நற்குட ராகுஞ் சீரமுந வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற் றிண்குழம்
நற்குட ராயெழு நல்லதென் றுளே. ட
- 998 நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றுளே சுடர்முடிப் பாதமா
மெல்லநின் றுளே வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றுளையுந் கற்றுமவின் னுளே. அ
- 999 சின்ன விளம்பினை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்னால் இரண்டுஞ் சுடர்நாகத் திக்கெங்கும்

- பன்னாறு நாகம் பரந்த பரஞ்சுடர்
என்னாகத் துள்ளே இடங்கொண்ட வரதே. கஉ
- 1000 இடங்கொண்ட பாதம் எழிற்குட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்கள் ¹ நண்ணீ ரதற்ருச்
சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுத் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண் னூர்க்கே. க0
- 1001 முக்கணன் றானே முழுச்சுட ராயவன்
அக்கணன் றானே அகிலமும் உண்டவன்
நிக்கண் னாகத் திணைபெய்துங் கண்டவன்
எக்கணன் றானுக்கும் எந்தை பிரானே. கக
- 1002 எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன் தலாற்
கந்தன் சவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்தன் இலனென்று மாட்டிக்கொள் ளீரே. கஉ
- 1003 மாட்டிய குண்டத்தின் உள்ளொழு வேதத்துள்
ஆட்டிய காலொன்றும் இரண்டும் அலர்ந்திடும்
வாட்டிய கையிரண் டென்று பதைத்தெழ
நாட்டுஞ் சுரரிவர் கல்லொளி தானே. கங
- 1004 கல்லொளி யாக நடந்துல கெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்துள் இருந்திடும்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த உயிர்க்கெலாங்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் ² றானே. கச
- 1005 நின்றதின்க் குண்டம் நிலைபாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறாறுங்
கொண்டஇத் தந்துவம் உள்ளே கலந்தெழ
விண்ணுளும் என்ன எடுக்கலு மாடே. கடு
- 1006 எடுக்கின்ற பாதக்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகம்இரண் டாறுகண் னாகப்
படித்தெண்ணு நாலொழு கொம்பொரு நாலுங்
அதித்தெழு கண்ணுன தந்தயி லாற்கே. கஃ
- 1007 அந்தயில் லானுக் ககடீடந் தானில்லை
அந்தயில் லானை அளப்பவர் தாமில்லை
அந்தயில் லானுக் கடுத்ததெசுற் றுனில்லை
அந்தயில் லானை அழிந்துகொள் பத்தே. கஃ

- 1008 பத்திட்டங் கெட்டிட் பாறிட்டு நாலைட்டு
மட்டிட்ட குண்டம் மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நீன்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே. க௮
- 1009 பார்ப்பதி பாகன் பார்த்தனை நாலேந்து
காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாதம் இரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திரம் கல்லிரு பத்தஞ்சே. ௯௯
- 1010 அஞ்சிட்ட கோலம் அளப்பன ஐயைந்தும்
மஞ்சிட்ட குண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலால்
பஞ்சிட்ட சோதி பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கட்டுதன் முத்தியே. ௨௦
- 1011 முத்திரந் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்றார் கருத்துள் இருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுடோய்ச்
செற்றற் திருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே. ௨௧
- 1012 சேர்ந்த கலைபஞ்சுந் சேருமிக் குண்டமும்
ஆர்ந்த திசைகளும் அங்கே அமர்ந்திடும்
பாய்ந்தஐம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவர் என்றுங் கலந்தவர் தாமே. ௨௨
- 1013 மெய்கண்ட மாம்பிரி நீருல வேழையும்
உய்கண்டஞ் செய்த ஒருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்டம் இல்லாப் பொருள்கலந் தாரே. ௨௩
- 1014 கலந்திரு பாதம் இருகர மாகு
மலர்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் நெற்றி
உணர்ந்திரு குஞ்சியந் குத்தம் ஓர்க்கே. ௨௪
- 1015 உத்தமன் சோதி உளனொரு பாலைய்
மத்திய னாகி மலர்த்தங் கிருந்திடும்
பச்சிம திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்திமா னாகத் தழைத்த கொடிபே. ௨௫
- 1016 கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம்
அடியிரு கோணமாய் அந்தமும் ஒக்கும்
படியே முலரும் பரந்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. ௨௬

- 1017 மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்று
போதன மாகப் பொருந்த உலகாளுந்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே. உ௮
- 1018 பார்த்திடம் எங்கும் பரந்தெழு சோதியை
ஆத்தம தாகவே பாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட லுள்ளே கருகி இருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாதே. உ௯
- 1019 உகங்கண்ட ஒன்பது குண்டமும் ஒக்க
அகங்கண்ட யோகியுள் நாடி எழுப்பும்
பயங்கண்டு கொண்டிப் பாய்கரு வெரப்பச்
சுகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. உ௯
- 1020 சாதனை நாலு தழல்மூன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாது பூநிலை
போதனை போகெஞ்சு பொற்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. ௩௦

5. சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

- 1021 மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
ஓமாயை உள்ளொளி ஓராயு கோடியில்
தாமான மந்திரஞ் சத்திகள் மூர்த்திகள்
ஆமா பலவாந் திரிபுரை யான்கே. ௧
- 1022 திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
இருள்புரை சசி மனோன்மணி என்ன
வருபல வாய்கிற்கு மாமாத தானே. ௨
- 1023 தானு அமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடைத்
தானுன முயுரு வேருருந் தன்மையன்
தானுன பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானுன பேரகமும் முத்தியும் நல்குமே. ௩
- 1024 நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரைஅழி ராமி அகோசரி
புல்கு மருளுந் போதந்தந் தானுமே. ௪
- 1025 தாளணி தாபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வானியில்

- எரணி அங்குச பாசம் எழில்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காங்கே. ௫
- 1026 குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட வரத்த ிறமன்னு கோலத்தள்
கண்டுகை பாரத் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டுகை நார்திசை தாங்கின் முனே. ௬
- 1027 நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலில் மோகினி மாதிருக் குஞ்சுகை
நன்றி கண்டுகை நரற்காற் கரீடணி
துன்றிய நற்கத்த தாமரைச் சத்தையே. ௭
- 1028 சுத்தவம் பாசத் தனத்தி சுகோதயள்
வத்துல மாயா ஞமாசத்தி மாபரை
அத்தகை உயாவும் அனோரணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. ௮
- 1029 அவளை யறியா அமரரும் இல்லை
அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆவதோன் றில்லை
அவளன்றி பூர்ப்புரு மாறறி யேனே. ௯
- 1030 அறிவார் பாசத்தி ஆனந்தம் என்பர்
அறிவா உறவிரு வாமவள் என்பர்
அறிவார் கரும மவனிச்சை என்பர்
அறிவார் பரனு மவளிதத் தானே. ௧௦
- 1031 தான்என் குளன்அங் குளன்ஹையன் மாநேவி
ஹன்என் குளத் து குளன்உயிர்க் காவலன்
வானென் குளத் து குளமந்த மாருதம்
கோனென்கும் நின்ற குறிபல பாரே. ௧௧
- 1032 பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை பாலுந்
தராசத்தி யாங்கின்ற தன்மை யுணராய்
உராசத்தி ஊழிகள் தோறும் உடனே
புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. ௧௨
- 1033 போகஞ்செய் சத்தி பரிசுழ ஸனோடும்
பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்கிற்கும்
ஆகஞ்செய் தாங்கே அடிபவர் நான்தோறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கோம்பே. ௧௩

- 1034 கொம்பனை யானைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடிவைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
கம்பிஎன் உள்ளே நயத்துவைத் தேனே. கச
- 1035 வைத்த பொருளும் மருவுயிர்ப் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பார்பரைச்
சித்தக் காணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே. கரு
- 1036 தலைவி கடமுலை மேல்நின்ற தையல்
தொலைவில் தவஞ்செயுந் தாய்கேறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுந் கன்னிபென் உள்ளம்
நிலைபெற இங்கே நிறைந்துநின் றாளே. கங
- 1037 நின்றவள் நேரிழை நீள்கலை யோடுற
என்றன் அகம்படிந் தேழுவ ஞ்சுந்தொழ
மன்றது வென்றி மனோன்மணி மங்கலி
ஒன்றெனே டொன்றிநின் றொத்தடைந் தாளே. க௭
- 1038 ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை
அத்தகை செய்கின்ற வாய பெருமபு
மத்தடை கின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சித்தடைக் குர்வழி தேர்த்துண ரார்களே. கஅ
- 1039 உணர்ந்துட னேநிற்கும் உள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழல் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருந் கலைக்
கணிந்தெழு வாரக்குக் கடிபளிப் பாளே. கங
- 1040 அளியொத்த பெண்டிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி
பரிபுறு புன்பழம் போலுள்ள கோக்கித்
தெளியுது வித்துச் சிவகதி காட்டி
ஒளியுற வைத்தென்னை உய்யவுண் டாளே. உ௦
- 1041 உண்டில்லை என்ற துஞ்செய்து நின்றது
வண்டில்லை மன்றுலுள் மன்னி நிறைந்தது
கண்டில்லர் காணா காணா தன்னொடு
மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றாளே. உக
- 1042 நின்ற ளவன்றன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
ஒன்றாக என்னுட் புருந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுடர் ஏடங்கை யாளே. உஉ

- 1043 ஏடங்கை நங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிசும் விருமபுமெண் தாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
குதிமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரஞ் சொல்லுமே. உக
- 1044 தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட ஏத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பின்னே யாகுமாம் ஆங்கே. உச
- 1045 ஆதி விதமிருத் தண்டந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மேல் நேரிழை நாமத்தைப்
பாடியில் வைத்துப் பலகாற் பயில்விரேல்
சோதி மிருத்துமுக் காலமுந் தோன்றுமே. உரு
- 1046 மேதாதி ஈரெட்டு மாகைய மெல்லியல்
வேதாதி தூலின் விளங்கும் பரபரை
ஆதார மாகியே ஆய்ந்த பரப்பினள்
நாதாதி நாதத்து கல்லரு ளானே. உசு
- 1047 அருள்பெற் தவர்கொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி பேரற்றுவன் நானே. உள
- 1048 ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள்
ஈன வராகம் இடிக்கும் முசலத்தோ
டேனை யுழுபடை ஏத்திப் வெண்ணகை
ஊன் மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே. உஅ
- 1049 ஓங்காரி என்பா ளவனொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவன்
ஓங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
நீங்காதத் துள்ளே யினிசுருந் தானே. உக
- 1050 தானே தலைவி பெனநின்ற தற்பரை
தானே யுயிர்வித்துத் தந்த பதினாறும்
வானோர் தலமும் மனமும்நற் புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மைபு மாமே. ௩௦

6. வயிரவி மந்திரம்

- 1051 பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பவிரவி
தன்னில் அகாரமு மாயையுந் கற்பித்துப்

- பன்னிரண் பாதியோ டந்தம் பதினாலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றேதிடே. ௧
- 1052 அந்தம் பதினாலும் அதுவே வாயிரவி
முந்து நடுவும் முடிவும் முதலாகச்
சிந்தைக் கமலத் தெழுநின்ற மாசத்தி
அந்தமும் ஆகியு மாகின் றுளே. ௨
- 1053 ஆகின்ற மூவரும் அங்கே அடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதர்
சார்விற சார்வுழிச் சாரார் சதிர்பெறப்
போருந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே. ௩
- 1054 புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகும்
எண்ணிய நாட்கள் இருபத்தேழ் சூழ்மதி
பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் தென்னனு மாமே. ௪
- 1055 தென்னன் திருநந்தி சேவகன் தன்னோடும்
பொன்னன் கிரியிற் பூதம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகலோ
டுன்னுந் திரிபுரை ஓதின் றுலுக்கே. ௫
- 1056 ஓதிய நந்தி உணருந் திருவருள்
நீதியில் வேத நெறிகந் துரைசெய்யும்
போதம் இருபத் தெழுநாள் புனர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே. ௬
- 1057 சூலங் கபாலங்கை ஏந்திய சூலிக்கு
நாலாங் காமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனநி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய வாளே. ௭
- 1058 மெல்லியல் வஞ்சி விபதி கலைஞரனி
சொல்லிய கிஞ்சக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லியல் ஒப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணி தானே. ௮
- 1059 பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றுளே. ௯

- 1060 பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக் குள்ளேயோர்
ஆரியத் தாவுண்டம் கெண்மர் கண்ணியர்
பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. க0
- 1061 கண்ட சிலம்பு லீனாகங்கு சக்கரம்
என்டிசை யோடு இறைவி பரசுத்தி
அண்டமொ டென்டிசை தாங்கும் அருட்செல்வி
புண்டரி சுத்தினுட் பூசனை யாளே. கக
- 1062 பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை கானே. கட
- 1063 காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணுஞ் சிவனும் பிரமனும் மாயனும்
காணுந் தலைவிறந் காரணி கானே. கஉ
- 1064 காரணி மந்திரம் ஓதுங் கமலத்துப்
பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
ஆரண வேதனால் அந்தமு மானே. கச
- 1065 அந்த நடுவிரல் ஆதி சிதுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமிழ் நூதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி இதனை நவமுரைத் தானே. கரு
- 1066 உரைத்த நவசுத்தி ஒன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை எண்ணிப்
பிரைச்சதம் எட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய் தானே. கங
- 1067 தர ாக் குழலி தயைக்கண்ணி உளநின்ற
வேமத் திருளற விகம் இளங்கொடி
ஓம்புப் பெருஞ்சுடர் உள்மொழு துண்புகை
மேவித் தழுதொடு மீண்டது கானே. கா
- 1068 காணும் இருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நடுவென்று பேசந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாருதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே. கஅ

- 1069 சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதிப்
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரொன்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை குலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே. ௧௯
- 1070 வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி அணிவிரற் கூட்டிப் பிடித்து
நெரித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரவிரன் ஓள்புக்குப் பேசே. ௨௦
- 1071 பேசிய மந்திரம் இகாரம் பிரித்துரை
கூச மிலாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராணன் உபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே. ௨௧
- 1072 கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவிய சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுள் திகழ்ந்துநின் றுளே. ௨௨
- 1073 நின்ற வாயிரவி நீவி நிராசரி
ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய உள்ளத்துக்
சென்றருள் நாயகி தேவர் பிராணுக்கே
நன்றருள் நூலத்து நாடிஞ் சாற்றியே. ௨௩
- 1074 சாற்றிய வேதஞ் சராசரம் ஐம்பூதம்
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடும் இருள்வெளி
தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை
ஆற்றலோ டாபிற்கும் ஆதி முதல்கியே. ௨௪
- 1075 ஆதி வாயிரவி கண்ணித் துறைமன்னி
ஒதி யுணரில் உடலுயிர் ஈசனும்
பேதை உலகிற் பிறவிகள் நாசமாம்
ஒத வுலகாத கோலமொன் றாகுமே. ௨௫
- 1076 கோலக் குழவி குலாய புருவத்தன்
நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினை
ஆளிக்கும் இன்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்த தானே. ௨௬
- 1077 வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
கனிப்படு வித்துக் கதிப்படு சோதி
ஒளிப்படு வித்தென்னை உய்யக்கொண் டானே. ௨௭

- 1078 கொண்டனன் கோலங் கோடி அநேகங்கள்
கண்டனன் எண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனன் மேலை விரிகுதூர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேல்கின்ற தையல்கல் லாளே. ௨௮
- 1079 தையல்கல் லாளாத் தவத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் தோத்திப் பணியின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே. ௨௯
- 1080 வேயன நோளி விஷாபுறு மென்மலர்
ஏய குழலி இளம்பிறை ஏக்கிழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
ஏயேன துள்ளத் தினிதிருந் தாளே. ௩௦
- 1081 இனியதென் மூலை இருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனன் சார்வு படுத்த
நனிப்படு வித்துள்ளம் நாடிநின் றாளே. ௩௧
- 1082 1.நாடிகள் மூன்று நடுவெழு 2.ஞானத்துக்
கூடி இருந்த குமரி குலக்கன்னி
பாடகச் சிறப்புப் பைம்பொற் சிலம்பொலி
ஊடக மேவி உறங்குகின் றாளே. ௩௨
- 1083 உறங்கு மளரின் மனோன்மணி வந்து
சுறங்கு வளைகளைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாடில் ஈழித்திட்
தெங்கலை யாலென் துபாயஞ்செய் தாளே. ௩௩
- 1084 உபாயம் அளிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்
தபாயம் அறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
அவாவை அடக்கிவைத் தஞ்சுவென் றாளே. ௩௪
- 1085 அஞ்சொல் மொழியான் அருந்தவப் பெண்புள்ளை
செஞ்சொல் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் தெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கஞ்சொல் அளிக்கும் இறைவியென் றாளே. ௩௫
- 1086 ஆருயி ராயும் அருந்தவப் பெண்புள்ளை
காரியல் கோதைபன் காரணி நாரணி

- ஊரும் உயிரும் உலகும் ஒதிக்கிடுங்
கோரியென் உள்ளங் குலாவிகின் ருளே. ௩௬
- 1087 குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ளம்
நிலாவி யிருந்து நெடுநான் அணைந்தாம்
உலாவி இருந்துணர் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. ௩௭
- 1088 கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி இருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
அலைத்தபூங் கொம்பினள் அங்கிருந் தாளே. ௩௮
- 1089 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேனிப்
1 பொருந்திய நால்விசல் புக்கனள் புலவித்
திருந்திய தாணுவிற் சேர்ந்துடன் ஒன்றி
அருந்தவ மெய்தினள் ஆதியி னுளே. ௩௯
- 1090 ஆதி யனாகி யகாரணி காரணி
சோதிய சோதி சகபா சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்களி
ஒதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே. ௪௦
- 1091 இயைந்தனள் ஏங்கிழை என்னுள்ள மேனி
நயந்தனள் அங்கே நமசிவ என்னும்
அபன்றனை யோரும் 1 தமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்றவந் தாளே. ௪௧
- 1092 பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி அருளும் முதல்கி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முடித்தருள் கோக்கமும் முன்னுள்ள தாமே. ௪௨
- 1093 உள்ளத் திதயத்து நெஞ்சத் தொருமுன்னுள்
பின்னேத் தடமுள்ளே பேசப் பிறத்தது
2 வள்ளற் திருவின் வலிற்றினுள் மாமாயைச்
உள்ள ஒளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே. ௪௩
- 1094 கன்னியுங் கன்னி அழிந்திலன் காதலி
துன்னியங் கைவகையப் பெற்றனள் தூய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகவரும் அங்குள்
என்னேஇம் மாயை இருளது தானே. ௪௪

- 1095 இருளது சத்தி வெளியதெம் அண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்துள் இன்பம்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் நெண்ணில்
அருளது செய்யுள்எம் ஆகிப் பிரானே. சடு
- 1096 ஆதி அனாதியும் ஆய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சபாதி மனோன்மணி மங்களி
ஓதுமென் னுள்ளத் தூண்முடித்த தாளே. சக
- 1097 ஓதிய வண்ணங் கலைநீன் உயர்கலை
ஆதியில் வேதமே யாமென் றறிகிலர்
சாதியும் பேதமுக் தத்துவ மாய்கிற்பள்
ஆதியென் றோதினன் ஆவின் கிழத்தியே. சௌ
- 1098 ஆவின் கிழத்தினல் லாவடு தன்னுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்க் தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவாவகை
மேவுங் கிழத்தி விளைகடித் தாளே. சஅ
- 1099 விளைகடித் தாருள்ளக் துள்ளொளி மேவித்
தூனியடைந் தேரர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்கிற்பள்
எனையடி. மைமகாண்ட வந்திழை ஈசன்
கணவனைக் காண அனாதியு மாமே. —
- 1100 ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி
வேதம் தாயந்தவன் வேதியர்க் காய்கின்ற
சோகித் தனிச்சுடர் சொருப மாய்கிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே. ரு௦

7. பூரண சத்தி

- 1101 அளந்தேன் அகலிடத் தந்தமும் ஆதியும்
அளந்தேன் அகலிடத் தாகிப் பிரானே
அளந்தேன் அகலிடத் தாடுண்டு பெண்ணும்
அளந்தேன் அவனருள் ஆய்ந்துணர்ந் தேனே. க
- 1102 உணர்ந்திலர் ஈசனை ஊழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கண்ணி
கொணர்ந்த வழிகொண்டு சும்பக மாமே. உ
- 1103 சும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பில் திகழும் மணிமுடி வண்ணனும்

இன்பக் கலவி இனிதாறையுந் தையனும்
அன்பிற் கலவியு ளாயொழிந் தாரே.

௬

1104 இன்பக் கலவியில் இட்டெழு கின்றதோர்
அன்பிற் புகவல்ல னுமளங்கள் அப்பனும்
துன்பக் குழம்பில் துயருதும் பாசத்துள்
என்பிற் பாசத்தி என்னம்மை தானே.

௭

1105 என்னம்மை என்னப்பன் என்னுஞ் செருக்கற்று
உன்னம்மை ஊழித் தலைவனும் அங்குள்ள
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெய்யும்
பின்னம்மை யாய்வின்ற பேர்நத்தி தானே.

௮

1106 தார்மேல் உறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மேல் இருப்ப தொருநாறு தானுள்
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்தனள்
நாமேல் உறைகின்ற நாயகி ஆணையே.

௯

1107 ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை ஒருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை அறிந்தபின்
தாணைய மாய தனானன் தானே.

௧௦

1108 தானே எழுந்தஇத் தத்துவ நாயகி
வானேர் எழுந்து மதியை விளக்கினள்
தேனேர் எழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி கிரே.

௧௧

1109 அறிவான மாயையும் ஐம்புலக் கூட்டமும்
அறிவான மங்கை அருளாது சேரிற்
பிறியா அறிவறி வானுளம் பேணு
நெறியாய் சித்த நினைந்திருந் தானே.

௧௨

1110 இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே
சூரவஞ்செய் கின்ற குழலியை நாடி
அரவஞ்செய் யாமல் அருளுடன் துண்கப்
பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே.

௧௩

1111 பாலனு மாகும் பாசத்தி தன்னொடு
மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
முலம் தாமேனும் முத்திக்கு நோப்படச்
சாலவு மாய்வின்ற தற்பரத் தானே.

௧௪

- 1112 நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் தன்னெடு
நின்றறி ஞானமும் இச்சைபு மாய்நிற்கும்
நன்றறி யுக்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
பன்ற னவற்றுள் மருவிடுத் தானே. கஉ
- 1113 மருவொத்த மங்கையாந் தானும் உடனே
உருவொத்து நின்றமை ஒன்றும் உணரார்
கருவொத்து நின்று கலக்கின போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றானே. கங
- 1114 சிந்தையின் உள்ளே திரியுந் சிவசத்தி
விந்துவும் நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தனி
அந்தமொ டாதிப தாம்வண்ணத் தானே. கச
- 1115 ஆறி யிருந்த அமுத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாயில்லை
தேறி யிருந்துகல் தீபத் தொளியுடன்
ஊறி யிருந்தனள் உள்ளுடை யார்க்கே. கரு
- 1116 உடையவன் அங்கி உருத்திர சோதி
விடையவன் ஏறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் பேரயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே. க
- 1117 தாமேல் உறைவிடம் ஆறித ழானது
பார்மேல் இதழ்பதி னெட்டிரு தாறுள
பூமேல் உறைவின் புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மேல் உறைகின்ற பைங்கொடி யானே. கஞ
- 1118 னை க்கொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
நிண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே. கவி
- 1119 நடந்தது வம்மலர் நானுடன் அஞ்சாய்
இருந்தனர் கண்ணிகள் எட்டுடன் ஒன்றாய்ப்
படர்ந்தது தன்வழி பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது உள்வழிச் சோதி யறித்தே. கசு
- 1120 அடுக்குந் தாமரை ஆதி இருப்பிடம்
எடுக்குந் தாமரை இல்லகத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சது சத்தே. உ௦

- 1121 முச்சது ரத்தே எழுந்த முனைச்சுடர்
எச்சது ரத்தும் இடம்பெற ஓடிடக்
கைச்சது ரத்துக் கட்டினுள் ஒளிபெற
எச்சது ரத்தும் இருந்தனள் தானே. ௨௬
- 1122 இருந்தனள் தன்முகம் ஆடுறாநி காலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறுங்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
கடந்தது தேறல் அநோமுகம் அம்பே. ௨௨
- 1128 அம்பன்ன கண்ணி அரிவை மனோன்மணி
கொம்பன்ன நுண்ணிடை கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிமழ்ந் தாடொறும்
கம்பனை நோக்கி நவிலுனின் றானே. ௨௩.
- 1124 நவிலும் பெருந்தெய்வம் நான்மறைச் சத்தி
துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாதம்
அகிலமும் அண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகிலுமுச் சோதி புனையறிற் பானே. ௨௪
- 1125 புனையவல் லாள்புல னத்திறை எங்கள்
வனையவல் லாள் அண்ட கோடிகள் உள்ளே
புனையவல் லாள்மண்ட லத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லானையும் பேரற்றியென் பேனே. ௨௫
- 1126 பேரற்றியென் பேன்புல னுபதி அம்மைநொன்
ஆற்றலுள் நிற்கும் அருந்தவப் பெண்டினளை
சுற்றங் கடிந்த திருநதத் தேவியை
சுற்றங் துரங்கின்ற கோவ்பைந் தொடியே. ௨௬
- 1127 தொடியார் தடக்கைச் சகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுகை யாமங்கை சுந்தைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை என் றென்
தடியார் வினைகெடுத்த தாதியு மாமே. ௨௭
- 1128 மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயன்தரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் பேரகத் துரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மணம்புகுந் தானே. ௨௮
- 1129 தானித் தவப்பொருள் தானவன் எம்மிறை
பானித் துலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேனிப் பராசத்தி மேலொடி கீழ்தொடர்ந்
தானிக்கு மப்பொருள் தானது தானே. ௨௯

- 1130 அதுவிது என்பார் அவனை அறியார்
கதிவர நின்றதோர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை
திமது உண்ணார்கள் தேர்த்தறி யாரே.

௩௦

8. ஆதாரவாதேயம்

- 1131 நானிதழ் ஆறில் அவிர்ந்தது தொண்ணாறு
தானிதழ் நானவை காற்பத்து நானாறு
பாதிதழ் நானவை பங்கு மூலமாய்த்
தானிதழ் தாதித் திருந் தானே.
- 1132 தரித்திருந் தாளவன் தன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவன் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவன் கூறிய ஐந்து
மறித்திருந் தாளவன் மானுக் லானே.
- 1133 மாதுநல் லாளுந் மனோன் இருந்திடப்
பாதிநல் லாளுந் பகவனு மானது
சோதிநல் லானோத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே.
- 1134 வெள்ளடை யானிரு மாமிசு மாமலர்க்
கள்ளடை யாகக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே.
- 1135 பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதைமை
பெண்ணிடை ஆணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை ஆணொன் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை ஆணிடைப் பேச்சற்ற வாதே.
- 1136 பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மணி மங்கைபாக்
காச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சற்றெ ளுட்புகுந் தாளிக்குந் தானே.
- 1137 ஆள்க்குந் சன்னி அரிவை மனோன்மணி
பாவித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதலவியை
ஆவித் தொருவன் உகந்துநின் றானே.
- 1138 உகந்துநின் றுந்நம்பி ஒண்ணுதற் கண்ணொ
டுகந்துநின் றுந்நம் முதலுபுக நோக்கி

க

உ

ந

ச

ரு

க

௮

உகந்துநின் முன்னிவ் உலகங்கள் எல்லாம்
உகந்துநின் முன்னிவ் டன்றோ டொகுத்தே.

அ

- 1139 குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கினன்
துத்தி விரிந்த சுணங்கினன் துமொழி
புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத்
தொத்த சுருத்தது சொல்லி வேனே.

க

- 1140 சொல்லவொண் ணுத அழற்பொதி மண்டலஞ்
செல்லவொண் ணுது திகைத்தங் கிருப்பர்கள்
வெல்லவொண் ணுத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் ணுத மனோன்மணி தானே.

கௌ

- 1141 தானே இருநிலந் தாங்கியின் ணய்நிற்குந்
தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கூடற் கண்ணோ.

கக

- 1142 கண்ணுடை யானைக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மண்ணுடை யாரை மணித்தறிற் கூட்டொண்ப்
பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே.

கஉ

- 1143 கண்டெண் டிசையுந் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டெண் டிசையும் விரைமலர் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே.

கங

- 1144 கன்னி ஒளியென நின்றவிச் சுந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மானிகை செந்நிறஞ்
சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்ப்பதி னுறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே.

கச

- 1145 பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்போ மாணி
இராசத்தி யாமன வாகமந் தாளாகுங்
குராசத்தி கேசலம் பலவுணர்ந் தேனே.

கரு

- 1146 உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சுத்தி
உணர்ந்துயி ராய்நிற்கும் உன்னதன் ஈசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாதி
இணைந்து பரமென் றிசைந்திது தானே.

கக

- 1147 இதுவப் பெருந்தகை எம்பெரு மானும்
பொதுவக் கல்லியும் போகமு மாநி
மதுவக் குழனி மனோன்மணி மங்கை
அதுவக் கல்லியுள் ஆயுழி யோகமே. க௭
- 1148 யோகநற் சத்தி ஒளிபிடந் தானாகும்
யோகநற் சத்தி ஒளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகும்
யோகநற் சத்திதாள் உத்தரந் தேரே. க௮
- 1149 தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிலனங்கி யோடுந்
வார்ந்தெழு மாயையு மந்தம தாய்நிற்கும்
ஓர்ந்தெழு விந்துவும் நாதமும் ஓங்கிடந்
கூர்ந்தெழு கின்மனைக் கோல்வளை தானே. க௯
- 1150 தானுன வாழெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானுன வாழமீ ரேழுஞ் சமகலை
தானுன விர்து சகமே பரமேனுந்
தானும் பாவா தனையெனத் தக்கதே. ௨௦
- 1151 தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழித்
தக்கெழு மேருந் திரஞ்சொலலச் சொல்லவே
மிக்கிடும் என்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்க கதையோடு தொன்முத் திரையானே. ௨௧
- 1152 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானந்தவர்
தத்துவ மாயல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர னாய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுந் கொங்கே. ௨௨
- 1153 கொங்கின்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தோளி பெருநுதினள்
அஞ்சு பாச மெனுமகி லங்கனி
தங்கு மவள்மனை தானறி வாயே. ௨௩
- 1154 வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மணி
டேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்ணின்னே
ஆயும் அறிவுங் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகனாகல் தாசமு மாமே. ௨௪
- 1155 தாசமு மாகுவள் தத்துவ மாய்திற்பள்
காசன காசிய மாகுந் கலப்பினள்
பூசன விர்து பொதிந்த புராதனி
பாசன வாத்திசை பத்துடை யானே. ௨௫

- 1156 பத்து முகமுடை யாள் கம் பராசத்தி
வைத்தனள் ஆறங்க நாலுடன் முன்வேதம்
ஒத்தனள் ஆதாரம் ஒன்றுடன் ஒங்கியே
நத்தமாய் நின்றானெம் நேரிழை கூறே. உச
- 1157 கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தள்
சீறிய ளாயுல கேழுந் திகழ்த்தவள்
ஆறிய கங்கை யழுத் பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே. உச
- 1158 பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளச் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்ற புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
அறிவொன்ற நின்றனள் ஆருயி ருள்ளே. உஅ
- 1159 உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தம்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய இன்பத்து
வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. உச
- 1160 புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
இருந்தருள் செய்கின்ற இன்பம் அறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்விபூ வண்ணத்
திருந்த விலக்கில் இனிதிரூ தாளே. ௩௦
- 1161 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள் மேவீந்
திருந்து புணர்ச்சியில் தேர்த்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கிற் புணர்ச்சி அதுவே. ௩௧
- 1162 அதுஇது என்னும் அவாவினை நீக்கத்
துதிபது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதிபது தன்னையும் வென்றிட வாகும்
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டல மூண்டே. ௩௨
- 1163 மூன்றுள் மண்டலம் மோகினி சேர்விடம்
ஏன்றுள் ஈரா நெழுக்கை உச்சியில்
தோன்று மிலக்குற வாகுதல் மாமாயை
ஏன்மனை ஏழிரண் டிந்துவொ டுறே. ௩௩
- 1164 இத்துவி னின்றெழு நாதம் இரவிபோல்
வந்துபின் நாக்கின் மதித்தெழுந் கண்டத்தில்
உந்திய சோதி இதயத் தெழும்ஒளி
இத்துவிண் மேலுற்ற ஈதது தாளே. ௩௪

- 1165 ஈறது தான்முதல் எண்ணிரண் டாயிர
மாறுதல் இன்றி மனோவச மாயெழில்
தூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே. ௩௫
- 1166 இருந்தனன் ஏந்திழை ஈறதி லாகத்
திருந்திய ஆனந்தஞ் செந்நெறி கண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தி
வருந்த இருந்தனன் மங்கைநல் லாளே. ௩௬
- 1167 மங்கையும் மாரணுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குலி கூட்டி அகம்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாவருங் குமாரர்கள் ஐவருந்
தங்.ளின் மேலிச் சடங்குசெய் தாரே. ௩௭
- 1168 சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்தள்
கடந்தனி னுள்ளே கருதுவ ராகில்
தொடர்ந்தெழு சோதி துவைவழி ஏறி
அடங்கிடும் அன்பின தாயிலை பாலே. ௩௮
- 1169 பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினும்
ஆலித் திருக்கும் அலற்றின் அகம்படி
சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர
முலந்து மேலது முத்தது வாமே. ௩௯
- 1170 முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகனி சடாநரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி என்னுள்ள மேலிநின் றாளே. ௪௦
- 1171 மேலிய மண்டலம் மூன்றுடன் லெழிரி
தாவிட நற்பதத் தண்ணி யங்கதிர்
முலருங் கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பார்
ஒளினு மேலேடும் உள்ளொளி யாமே. ௪௧
- 1172 உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய அங்கங்கள்
உள்ளொளி அங்கியின் மேலி அவ்வொடுங்
களள்ளிழ் கோணைக் கடந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசத்திக் கொடியமு தாமே. ௪௨
- 1173 கொடிய திரேகை குருவுள் இருப்பப்
படியது வாருகைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
இடுமுதல் ஆறங்கம் ஏந்திழை யாளே. ௪௩

- 1174 ஏந்திழை யானும் இறைவர்கள் மூவரும்
காந்தாச மாறுங் கலைமுதல் ஈரோட்டு
மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயவுஞ்
சார்ந்தனர் ஏத்த இருந்தனர் சத்தியே. சச
- 1175 சத்தியென் பானொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி என்ப தறிவிவர்
பத்தியைப் பாழில் உருத்தஅப் பாவிகள்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே. சரு
- 1176 ஆரே திருவின் திருவடி காண்பார்கள்
நேரேநின் றோதி நினைவல் லார்க்குக்
காரேர் குழலி கமல் மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. சச
- 1177 சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வைபா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதியெய் லீரே. சர
- 1178 சமாதியெய் வார்கள். குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதியி லாருஞ் சிலைத லானே
நவாதியி லாக நயந்தது ஓகில்
உவாதி அவருக் குறையில் தாமே. சஅ
- 1179 உறைபதி தோறும் முறைமுறை மேயி
நறைகமழ் கோதையை நாடோறு நண்ணி
மறைபுட னே நிற்கு மற்றுள்ள நான்கும்
இறைநினைப் போதினில் எய்திட லாமே. சக
- 1180 எய்திட லாகும் இருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனிக் குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணிநன் டோதுரி கையொடு
யைநவம் இன்றிக் கருத்துறும் வாதே. ரு
- 1181 கருத்துறங் காவங் கருது மனமும்
திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
ஒருத்தியை உன்னி உணர்ந்திடு மண்மேல்
இருத்திடும் எண்குணம் எய்தலும் ஆமே. ருக
- 1182 ஆமையொன் றேறி அகம்படி யானென
உள்ள னோதியெம் உள்ளொளி யாய்ந்தும்

- தாம நறுங்குழல் தையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூடின் றுளே. ௫௨
- 1183 சூடும் அங்குச பாசத் துளைவழி
கடும் இருவளைக் கோலக்கைக் குண்டுகை
நாடும் இருபத நன்னெடு ருத்திரம்
ஆடிஞ்சு சீர்புனை ஆடக மாமே. ௫௩
- 1184 ஆமயன் மாலரன் ஈசன் சதாசிவன்
தாமடி சூடின் றெய்தினர் தம்பதன்
காமனுஞ் சாமன் இரவி கணலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடின் றுளே. ௫௪
- 1185 சூடும் இளம்பிறை சூனி கபாலினி
நீடும் இளங்காடி நின்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
ருடு மதன்வழி அண்ட முதல்வியே. ௫௫
- 1186 அண்ட முதலாய் அவனி பரியத்தங்
கண்டனொன் றில்லை கணக்குழை யல்லது
கண்டனும் கண்டியு மாகிய காரணம்
குண்டுகை கோளிகை கண்டத னுலே. ௫௬
- 1187 ஆலமுண் பானமு தாய்கவர் தம்பதஞ்
சாலவந் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வரும்
கோலிவந் தெய்துங் குவிந்த பதவையோ
டேலவந் தீண்டி இருந்தவன் மேலே. ௫௭
- 1188 மேலாம் அருந்தவம் மேன்மேலும் வந்தெய்தத்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா னினநின் தோத்திகுட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின் ளாமத்தி னுளே. ௫௮
- 1189 ஆடத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினன்
ஓமத்தி லேயும் ஓருத்தி பெருந்தினன்
நாம நமசிவ என்றிருப் பார்த்து
நேமத் துனைவி நிலாவிநின் றுளே. ௫௯
- 1190 நிலாமய மாகிய நீள்படி கத்தின்
நிலாமய மாகுந் செழுந்தா எத்தின்
சலாமய மாகுந் கரிசுழற் கோதை
சலாமய மாகக் கலந்துநின் றுளே. ௬௦

- 1191 கலந்துநின் றுள்கன்னி காதல னோடுங்
கலந்துநின் றுளுயிர் கற்பனை எல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கலை ஞானங்கள் எல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கன்னி காலமு மாயே. கக
- 1192 காலவி எங்குங் கருத்தும் அருத்தியுங்
கூலவி ஒன்றாகுங் கூட விழைத்தனள்
மாலினி மாகுளி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. கஉ
- 1193 பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
ஏகம் இரதயம் ஈரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொ ளும்
நாக முரித்து நடஞ்செய்யும் நாதர்க்கே. கங
- 1194 நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
றோடுநிங் கூட்டங்கள் ஓரைந் துள அலை
வேதனும் ஈரொன்ப தின்மரு மேலிநின்
றாகியும் அந்தமு மாகிநின் றுளே. கச
- 1195 ஆகிந் நாள்கலை ஐம்பத் தொருவர்கள்
ஆகிநின் றார்களில் ஆறுபி ராமவள்
ஆகிநின் றுளுட் னாகிய சக்காத்
தாதிநின் றுனவன் ஆயிழை பாடே. கடு
- 1196 ஆயிழை யானொடு மாதிப் பரமிடம்
ஆயதொ ரண்டவை யாலும் இரண்டு
ஆய மணந்தொ றறுமுக மவைதனில்
ஏயவார் குழலி இனிதுநின் றுளே. கக
- 1197 நின் றனைந் நேரிழை யோடுடன் நேர்பட
இன்றெ னகம்படி ஏழும் உயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோடுரான் பதின்மருஞ் சூழலுள்
ஒன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் றுளே. கௌ
- 1198 உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒம்மனும் உள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய தாருங்
குணந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுந் காணுமக் காமுறை யாமே. கஅ
- 1199 ஆமது வங்கியும் ஆதியும் ஈசனும்
மாமது மண்டல மாருத மாதியும்
ஏமது சீவன் சினைந் கிருண்டிக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. கௌ

- 1200 ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி
ஆகிய ஐம்ப தூடனே அடங்கிடும்
ஆகும் பராபரை யோடப் பரையவன்
ஆகு மவள்ளுங் கருமத்தன் தானே. எ0
- 1201 தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யாடி போற்றுவர்
ஆனவ ராவியி னாகிய வச்சிவந்
தானும் பரசிவ மேலது தானே. எக
- 1202 தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுடன்
ஆனந்த மோகினி யம்பொற் திருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமேனும் அவ்வயிர் மார்க்கமே. எஉ
- 1203 மார்க்கங்கள் ஈன்ற மனோன்மணி மங்கலி
மார்க்கும் அறிய வரியா ளவனாகும்
வாக்கு மனமு மருள்யொன் றுய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு துண்ணறி வாமே. எங
- 1204 துண்ணறி வாகும் துழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்
சென்றெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே. எச
- 1205 சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மாணவை எல்லாந் துரந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பானே. எரு
- 1206 சத்தியும் நானுஞ் சயம்புலும் அல்லது
முத்தியை யாரும் முதலறி வாரில்லை
அதகமேல் வித்திடல் அத்தி பழுத்தக்கான்
மத்தியி லேற வழியது வாமே. எக
- 1207 அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிந் பூங்குழல் மங்கைநல் லாரிைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே. எஎ
- 1208 வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெறும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும்
கென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே. எஅ

- 1209 ஓமைப் பதினமூன்று ஒன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பாரிது
மாரங் குழலாளுந் அப்பதி தானுமுன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. ௮௯
- 1210 சத்தியே னேடு சயம்புவும் நேர்படில்
வித்தது வின்றியே எல்லாம் விரோந்தன
அத்தகை யாகிய ஐம்பத் தொருவருஞ்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே. ௮௦
- 1211 திருத்து சிவனுஞ் சிலைதுத லாளும்
பொருத்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
அருந்திட அவன்டம் ஆரமு தாச
இருந்தனள். தானங் கிளம்பிதை என்றே. ௮௧
- 1212 என்றும் எழுகின்ற வேரினை எய்தினார்
தன்றது வாகுவர் தார்முழ லாளொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாசகை சோகிரின் றுளே. ௮௨
- 1213 நின்றனள் நேரிழை யாளொடு நேர்பட
ஒன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடுந் தானே. ௮௩
- 1214 தோன்றிடும் வேண்டிரு வாகிய துய்நெறி
சன்றிடு மாங்கவள் எய்திய பஸ்கலை
மன்றரு கண்ணியும் மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. ௮௪
- 1215 ஆயும் அறிவுங் கடந்தது வாரணி
மாயம் தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேய அரிவை சிவானந்த சுந்தரி
நேயம் தானெறி யாகிரின் றுளே. ௮௫
- 1216 நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக் னேடுங்
குறியது கடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும்
அறிவொடும் ஆங்கே அடங்கிட லாமே. ௮௬
- 1217 ஆமயன் மாலான் ஈசன்மா லாங்கதி
ஓமய மாகிய ஒன்பதும் ஒன்றிடத்
தேமய னானைத் தென்தென என்றிடும்
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. ௮௭

- 1218 வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர்
இந்து முதலாக எண்டுகை யோர்களுந்
கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோணையும்
வந்தனை செய்யும் வழிகளில் விரே. ௮௮
- 1219 நவிறுநன் மந்திரம் நன்மலர் துபந்
கவற்றிய கந்தன் கவர்க்கெரி தீபம்
பயிற்றும் உலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கொர் அர்ச்சனை தானே. ௮௯
- 1220 தாங்கி உலகில் தரித்த பராபரன்
ஓங்கிய காலத் தொருவன் உலப்பினி
பூங்கிளி தங்கும் புரிசூழ லாளன்று
பாங்குடன் ஏற்பப் பராசத்தி போற்றே. ௯௦
- 1221 பொற்கொடி மாதர் புனைகழல் ஏத்துவர்
அற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமகள்
நற்கொடி மாதை நானங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விருப்பி விளங்கே. ௯௧
- 1222 விளங்கொளி யாய விநிகடர் மாலை
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிருள் நீங்கக்
களங்கொள் மணியுடன் காட வினோதம்
உளங்கொ ளிலம்பியம் ஒன்று தொடரே. ௯௨
- 1223 தொடங்கி உலகினிற் சோதி மணுளன்
அடங்கி இருப்பதென் அன்பின் பெருமை
விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
ஒடுங்கி யுமையாழும் ஒருரு வாமே. ௯௩
- 1224 உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
புரிவனாக் கைச்சுரியம் பொன்னணி மாதை
மருவி இறைவன் மகிழ்வன மாயமே. ௯௪
- 1225 மாயம் புணர்க்கும் வளர்ச்சடை யானடித்
தாயம் புணர்க்குஞ் சலந்தி அமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலையுள் மாசத்தி
ஆயம் புணர்க்குமவ் வினியானியு மாயமே. ௯௫
- 1226 உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்கள் ஈசனைப்
புணர்ந்தொழிந் தேன்புவ னுபதி யானை
அணைந்தொழிந் தேனெங்கள் ஆதிதன் பாதம்
பிணைந்தொழிந் தேன்றன் அருள்பெற்ற வானே. ௯௬

- 1227 பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி
நற்றாள் இறைவனே நற்பய னேஎன்பர்
கற்றான் அறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
பொற்றாள் உலகம் புகல்தனி யாமே. கூ௮
- 1228 தனிநா யகன்றனோ டென்னஞ்சம் நாடி
இனியார் இருப்பிடம் ஏழுவ கென்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை ஏந்திக்
கனியாப் நிகைவதென காரணம் அம்மையே. கூ௮
- 1229 அம்மனை அம்மை அரிவை மனோன்மணி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கும்
இம்மனை செய்த இந்நில மங்கையும்
அம்மனை யாகி அமர்ந்துநின் றாளே. கூ௯
- 1230 அம்மையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது
அம்மையும் அத்தனு மாரறி வாரென்னை
அம்மையொ டத்தனும் யானும் உடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே. கூ௧௦

9. ஐரோளிச் சக்கரம்

- 1231 ஐரோளி யுள்ளொழு தாமரை நாலேதழ்
ஐரோளி விந்துவி னாலொழு நாதமாம்
ஐரோளி யக்கலை எங்கும் நிறைந்தபின்
ஐரோளிச் சக்கர மந்தி வன்னியே. ௩
- 1232 வன்னி யெழுத்தவை மாபலம் உள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற ஓங்கின
வன்னி யெழுத்தலை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாரது சொல்லுமே. ௨
- 1233 சொல்லிய விந்துவும் ஈராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு தாறெடு நாற்பத்து நாளுந்
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. ௩
- 1234 மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடும்
மேல்வரு நாதமும் ஓங்கும் எழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வரு சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. ௪
- 1235 ஞாலம் தாக விரிந்தது சக்கரம்
ஞாலம் தாடிடும் விந்துவும் நாதமும்

- ஞாலம் தாயிடு மப்பதி யோசனை
ஞாலம் தாக விரிந்த தெழுத்தே. ௫
- 1236 விரிந்த எழுத்தது விரிந்துவும் நாதமும்
விரிந்த எழுத்தது சக்கர மாக
விரிந்த எழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த எழுத்தினில் அப்புறம் அப்பே. ௬
- 1237 அப்பது வாக விரிந்தது சக்கரம்
அப்பினில் அப்புறம் அவ்வன லாயிடும்
அப்பினில் அப்புறம் மாருத மாயெழு
அப்பினில் அப்புறம் ஆகாச மாமே. ௭
- 1238 ஆகாச அக்கர மாவது சொல்லெழுல்
ஆகாச அக்கரத் துள்ளே எழுத்தனை
ஆகாச அவ்வெழுத் தாகச் சிவானந்தம்
ஆகாச அக்கர மாவ தறிமினே. ௮
- 1239 அறிந்திடுஞ் சக்கரம் ஐயைந்து விரிந்து
அறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா
அறிந்திடும் அவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கும்
அறிந்திடும் அப்பக லோனில் யாமே. ௯
- 1240 அம்முதல் ஆறுமல் வாகி எழுத்தாகும்
அம்முதல் ஆறுமல் வம்மை எழுத்தாகும்
1இம்முதல் நாலும் 2இருந்திடு வன்னியே
இம்முத லாகும் எழுத்தவை எல்லாம். ௧௦
- 1241 எழுத்தவை துறொடு நாற்பத்து நாலும்
எழுத்தவை யாறது வந்திடு வன்னி
எழுத்தவை யந்திடு வச்சுட ராகி
எழுத்தவை தான்முதல் அந்தமு மாமே. ௧௧
- 1242 அந்தமும் ஈறு முதலா னவையற
அந்தமும் அப்பதி னெட்டுடன் ஆகலால்
அந்தமும் அப்பதின முன்றில் அமாந்தபின்
அந்தமும் இந்துகை யாருட மானதே. ௧௨
- 1243 ஆனின் மானவை முந்தாற் றதுபது
மாவின் மப்பதி னைந்தின மாயுறு
மாவின் மப்பதி னெட்டுட னாயுறு
மாவின் மக்கதி ரோன்வர வந்தே. ௧௩

- 1244 வந்திடும் ஆகாசம் ஆறது நாழிகை
வந்திடும் அக்கரம் முப்பதி ராசியும்
வந்திடு நாளது முந்தாற் றறுபதும்
வந்திடு ஆண்டு வருத்துரை யவ்வியே. கசு
- 1245 அவ்வின மூன்றாமல் வாடது வாய்வருங்
¹கெவ்வின மூன்றங் கிளர்தரு வேரநாஞ்
சவ்வின மூன்றங் தழைத்திடுந் தண்டதாம்
இவ்வின மூன்றம் இராசிக ளெல்லாம். கரு
- 1246 இராசியுட் சக்கரம் எங்கும் நிறைந்தபின்
இராசியுட் சக்கர மென்றறி விற்துவரம்
இராசியுட் சக்கர நாதமும் ஒத்தபின்
இராசியுட் சக்கரம் நின்றிடு மாதே. கசு
- 1247 நின்றிடு விற்துவென் னுள்ள எழுத்தெலாம்
நின்றிடு நாதமும் ஒங்கும் எழுத்துடன்
நின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரில்
நின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. கசு
- 1248 தாரகை யாகச் சமைத்தது சக்கரங்
தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரோளி
தாரகை சந்திரன் நற்பக லோனவரத்
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. கசு
- 1249 கண்டிடு சக்கரம் கிந்து வளர்வதாந்
கண்டிடு நாதமுந் தனமேல் எழுங்கிடக்
கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வெவாத்தபின்
கண்டிடு மப்புறந் காரோளி யானதே. கசு
- 1250 காரோளி அண்டம் பொதிந்துல கெங்கும்
பாரோளி ரீரோளி காரோளி காலோளி
வாரோளி ஒக்க வளர்ந்து கிடந்துபின்
கேரோளி ஒன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே. உசு
- 1251 நின்றது அண்டமும் நீளம் புனியெலாம்
நின்றவிவ் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவிவ் வண்டமு மூல மலமொக்கும்
நின்றவிவ் வண்டம் பலமது கிந்துவே. உசு
- 1252 விற்துவும் நாதமும் ஒக்க விழுந்திடில்
விற்துவும் நாதமும் ஒக்க விரையதாம்

- விர்திற் குறைத்திடு நாதம் எழுந்திடில்
விர்துவை எண்ணடி கொண்டது வீசமே. ௨௨
- 1253 வீசம் இரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமும் ஒன்று விரைத்திடு மேலுற
வீசமும் நாதமும் எழுந்துடன் ஒத்தபின்
வீசமும் விர்து விரித்தது காணாமே. ௨௩
- 1254 விரித்தது விர்துவந் கெட்டது வீசம்
விரித்தது விர்துவந் நாதத் தளவிரி
விரித்தது வுட்கட்ட எட்டெட்டி மானில்
விரித்தது விர்து விரையது வாமே. ௨௪
- 1255 விரையது விர்து விரைந்தன எல்லாம்
விரையது விர்து விரைந்த உயிரும்
விரையது விர்து விரைந்தவந் ஞாலம்
விரையது விர்து விரைந்தவன் தாளே. ௨௫
- 1256 விரைந்த எழுத்தது விர்துவந் நாதமும்
விரைந்த எழுத்தது சக்கர மாக
விரைந்த எழுத்தவை மெய்யினுள் நிற்கும்
விரைந்த எழுத்தவை மந்திர மாமே. ௨௬
- 1257 மந்திரந் சக்கர மானவை சொல்லிடி
தந்திரந் துள்ளெழுத் தொன்றெரி வட்டமாக
கந்தரந் துள்ளு மிரேகையில் ஒன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணவம் உன்னிடே. ௨௭
- 1258 உன்னிட்ட வட்டத்தில் ஒத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பற் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே. ௨௮
- 1259 பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங்
சாக்கலு மாகுந் தருந்தில் தடமெங்கும்
சோக்கலு மாகும் துணுக்கற்ற துன்பொருள்
ஆக்கலு மாகும் அறிந்துகொள் வாரக்கே. ௨௯
- 1260 அறிந்திடுந் சக்கர மாகி யெழுத்து
விரித்திடுந் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரித்திடுந் சக்கரம் பாசங்கி நாலும்
குவித்திடுந் சக்கரங் கூறுலு மாமே. ௩௦

- 1261 கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திரம்
மாதியல் பாக அமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய அஞ்சாடன் சேர்ந்தெழு மாரண
மாதியல் பாக மதித்துக்கொள் வாரக்கே. ந.க
- 1262 மதித்திடும் அம்மையும் மாமாத மாசும்
மதித்திடும் அம்பையு மங்கனல் ஒக்கும்
மதித்தந் கெழுந்தவை காரண மாசில்
கொடுத்தந் கெழுந்தவை கூடிக லாலே. ந.உ
- 1263 கூடிய தம்பனம் மாரணம் வடியம்
மாடியல் பாக அமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறூர்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வாரக்கே. ந.ந
- 1264 தெளிந்திடுந் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
அளிந்த வகாரத்தை யங்கு வாக்ளித்
1 குளிந்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. ந.ச
- 1265 காலரை முக்கால் முழுதெனும் மந்திரம்
ஆலித் தெழுந்தமைந் துறி எழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றுநின்
மாலுற்ற மந்திர மாறின்கொள் வாரக்கே. ந.ரு
- 1266 கொண்டிடும் மந்திரம் கூத்தன் எழுத்ததாய்ப்
பண்டையுள் நாலிற் பகையற விண்டின்
மன்றுள் நிறைந்த மனவினாக் காயிடும்
இன்றும் இதயத் தெழுந்து நமவெனே. ந.சு

10. வாயிரவச் சக்கரம்

- 1267 அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு
அறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை குற்றம்
அறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக
அறிந்து வலமது வாக நடவே. க
- 1268 நடந்து வாயிரவன் சூல கபாவி
நாந்த பகைவினைக் கண்ணது போக்கித்
கொடர்ந்த வுயிர்து வுண்ணும் பொழுது
படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட வுமே. உ

- 1269 ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவன்
ஆமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கோண்டங்
காமே தமருக பாசமுங் கையது
வாமே கிரத்தோடு வளந்து கையே. ௩
- 1270 கையவை யாறுங் கருத்துற நோக்கி
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
துய்ய ருளத்தில் துளங்குமெய் யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. ச
- 1271 பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்ய மதுவுட னுதிமால்
பூசனை சாந்து சலாது புழுருநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை லேண்டுமே. தி
- 1272 வேண்டிய வாறு கலகமு மாயிடும்
வேண்டிய ஆறினுண் மெய்யது பெற்றபின்
வேண்டிய வாறு வரும்பழி நீநட
வேண்டிய வாறுது வாகுங் கருத்தே. சு

11. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

- 1273 சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லேழில்
ஆம்பதம் எட்டாக விட்டிடின மேலதாங்
காண்பதந் தத்துவ நாலுள் கயனமும்
நாம்பதந் கண்டபின் நாடறிந் தோமே. க
- 1274 ¹நாடறி மண்டலம் நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொடர்த்துள் இரண்டழி
பாடறி பத்துடன் ஆறு நடுவீதி
எடற நாலேந் திடவகை யாமே. உ
- 1275 நாலேந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டலம்
நாலுநல் வீதியுள் நல்ல இலேங்கமாய்
நாலுந் கோணமும் நந்நா லேங்கமாய்
நாலுநம் பூநடு நண்ணலவ் வாறே. ந
- 1276 ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
செய்யுந் வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறி திருமல சிவாய நமடுவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறைகளும் இல்லையே. ச

- 1277 குறைவதும் இவ்வின குறைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திருமது வாகத் தெனியவல் லாருத்
கிறவிலை என்றென் றியம்பினர் காணே. ௫
- 1278 காணும் பொருளுங் கருகிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும்
காணும் உணர்வும் உறக்கமுந் தானாகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே. ௬
- 1279 ஆமே எழுத்தஞ்சு மாம்பழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்பழி யேபோனால்
நாமே நினைத்தன செய்யலு மாகும்
பார்மேல் ஒருவர் பகையிலை தானே. ௭
- 1280 பகையிலை என்றும் பணிந்தவர் தம்பால்
நகையிலை நாணுநும் நன்மைக ளாகும்
வினையிலை என்றும் விருத்தமும் இல்லை
தகையிலை தானுஞ் சலமது வாமே. ௮
- 1281 ஆரும் உரைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே
யாரும் அறியாத ஆணந்த ரூபமாம்
பாரும் விசம்பும் பகலு மதியதி
ணனும் உயிரும் உணர்வது வாமே. ௯

12. புவனபதி சக்கரம்.

- 1282 ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
அகராதி யோரா நாதத்தமே போலும்
சகராதி யோர்நான்குந் தான்குத்த வெண்மை
ககராதி முனித்தை காமிய முத்தியே. ௧
- 1283 ஓரில் இதுவே உரையும்இத் தெய்வத்தைத்
தேரீற் பிறிதில்லை யானொன்று செப்பக்கேள்
வரித் திரிகே ணண மனம்பின்ப முத்தியுந்
தேரில் அறியுஞ் சிவகாயந் தானே. ௨
- 1284 ஏக பராசத்தி ஈசநகரம் அங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே
ஏகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி உண்மைட் டாமே. ௩

- 1285 எட்டா கியாசத்தி எட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாரு நாதார்தற் தெட்டுக் கலப்பித்த
தொட்டாத வித்துவுந் தானற் றொழிந்தது
கட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. ச
- 1286 ஏனும் பலமா மியந்திரா சன்னடி
ஒதிக் குருவின் உபதேசம் உட்கொண்டு
நீதங்கும் அங்க கியாசத் தனைப்பண்ணிச்
சாதுவ கெடச்செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே. டி
- 1287 சட்கோணந் தன்னில் பூநீட்டவிரீம் தானிட்டு
அக்கோண மாறின் தலையிலீந் காரமிட்
டெக்கோண முஞ்சூழ எழில்வட்டம் இட்டிப்பின்
மிக்கிரெட் டக்கர மம்முதன் மேலிடே. க
- 1288 இட்ட இதழ்தள் இடையந் தரத்திலே
அட்டஹவ விட்டகின் மேலே உவவிட்டுக்
கிட்ட இதழ்களின் மேலே கிரோங்கிரோம்
இட்டவா மத்தாந் கிரோங்கென்று மேலிடே. ஈ
- 1289 மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடையே குரோங்கிரோக் கென்றிட்டுத்
தாவிலீந் காரத்தாந் சக்கரஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. அ
- 1290 பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை
ஆசற் நகத்தினில் ஆவா கனம்பண்ணிப்
பேசிய கிராணப் பிரதிட்டை யதுசெய்து
தேசற் றிடவே தியான மதுசெய்யே. க
- 1291 செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதாணுங்
கையிற் பண்டயங் குசபாசத் தோடபய
மெய்யில் அணிகலன் இரத்தின மாமேனி
துப்ப முடியும் அவயவத்தில் தோற்றமே. கடு
- 1292 தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடைவற் பூசித்துப்
பாற்போ னகமந் திரத்தாந் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாகவர காளன்று
சோப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சேவியே. கக
- 1293 சேவிப் பதன்முன்னே தேவியையுந் வாகனத்தாந்
பாவித் திதய கமலம் பதிவித்தங்

கியாவர்க்கும் எட்டா இயந்திர ராசனை
நினைத்துச் சேயி நினைந்து தருமே.

கஉ

13. நவாக்கரி சக்கரம்

- 1294 நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்பின்
நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிளி செளமுத லீறே. க
- 1295 செளமுதல் அவ்வொடு ஹௌவுட னாக்ஈர்ம்
கௌவு ஞுமையுநுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
மெல்லில் எழுங்கி மந்திர பாதமாச்
செல்வுள் எழுந்து சிவாய நமவென்னே. உ
- 1296 நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளொழும் நன்மைகள் எல்லாம்
நவாக்கரி மந்திர நாயுளே ஐத்
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருக் தானே. ங
- 1297 நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம்
உலந்தரு வல்வினை யும்மைகிட் டோடிச்
சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வலந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் கானே. ச
- 1298 கண்மடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடும் உள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைந்து மனாவே. டு
- 1299 நினைத்திடு மச்சிர் மக்கிளி மீறு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாகியு மீறு
நினைத்திடு வெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே
நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வாரே. க
- 1300 நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவன்
யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பெரற்புனை
கார்தரு வண்ணங் கருவின கைவரும்
கார்தரு வண்ணம் நடந்திடு நீயே. எ
- 1301 நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாம்
கடந்திடுங் காலனும் எண்ணிய நானும்
படந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே. அ

- 1302 அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடு மாகி யருளுந் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத் தமர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே. கூ
- 1303 அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வாடுநூர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வாளை முயன்றிடு நீரே. கடு
- 1304 ழீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும்ஹிரீ முன்முநீ மீறாக்
தாரணி யும்புகழ்த் தையல்கல் லாந்தனைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொள் ளீரே. கக
- 1305 கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம் தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்று கொளுநிலை பேறுடை யானையே. கங
- 1306 பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடி
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யானையுந் கூறுமின் நீரே. கந
- 1307 கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமின் அண்டத் தமர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்த்தே. கச
- 1308 சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நலின்றுநின் தேத்துவர்
பூவடி யிட்டிப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே. கரு
- 1309 ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கர
மைம்முத லாக அமர்ந்திரீ மீறாகும்
அம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
மைம்முத லாக வழத்திடு நீயே. கசு
- 1310 வழத்திடு நாவுக் காகிவள் தன்னைப்
புகுத்திடும் வேதமெய் யாகம் மெல்லாக்
தொகுத்தொரு நாளிடை சொல்லவல் லானே
முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே. கௌ

- 1311 கண்ட இச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடற்
கொண்ட இம் மந்திரம் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மாணுடர் கையதாப்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேலியே. சுஅ
- 1312 மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளான் தனைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தம் கிருந்திடும்
பல்லிய லாகப் பார்த்தெழு நாள்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடும் தானே. சுக
- 1313 நடந்திடு நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும்
கடந்திடும் எல்லிக் கரசுவ லாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையிலீல தானே. உ௦
- 1314 பகையிலீல கொழுத லையது வீறு
நகையிலீல சக்கர நன்றறி வார்க்கு
மினையிலீல சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையிலீல யாக வணங்கிடுந் தானே. உக
- 1315 வணங்கிடுந் தந்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாந்
கலங்கிடுந் காம வெகுளி மயக்கந்
துலங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. உஉ.
- 1316 தானே சுழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
தானே தணிநடங் கண்டவள் தன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. உக
- 1317 ஆமே யனைத்துயி ராகிய அம்மையுந்
தாமே சகலமும் சன்றஅத் தையலும்
ஆமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிந்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னாகமே. உச
- 1318 புண்ணிய னாகப் பொருந்தி உலகெங்கும்
சுண்ணிய னாகக் கலந்தந் கிருந்திடும்
புண்ணிய னாகத் தானி முழுதுக்கும்
அண்ணிய னாக அமர்ந்திருந் தானே. உ.ரு
- 319 தானது கம்மிறிக் கொவது ஈறும்
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெலாம்
கானது கண்ணி கலந்த பராசத்தி
கோது வைபங் களொளி யானதே. உ.சு

- 1320 ஐனிக்ஞம் பராசத்தி உன்ளே அமரிற்
களிக்ஞம்இச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கு மழையுடன் செல்வமுண் டாக்கும்
அளிக்கும் இவனே அறிந்துகொள் வார்க்கிக். உள
- 1321 அறிந்திடுஞ் சக்கரம் அருச்சினை யோடே
எறிந்திடும் வையத் திடாவை காவனின்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புனையிலலை தானே. உ அ
- 1322 புனையிலலை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டங்
குனையிலலை கொல்வ திலாமை இலே
வனையிலலை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் செல்லாஞ்
சினையிலலை சக்கராஞ் சேர்ந்தவர் தாமே. உக
- 1323 சேர்ந்தவர் என்றுக் திசையொளி யானவர்
காடந்தெழு மேல்வினை காணகி லாதவர்
பாடந்தெழும் உன்னொளி பாரிற் பரந்தது
மாடந்தது காரிருள் மாறொளி தானே. ஈ௦
- 1324 ஐளியது ஹெனமுன் கீரீமது ஈரூங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வாரிக்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் காமது வாமே. ஈக
- 1325 ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவர்
ஆமே அதோமுடித் துள்ளறி வானவர்
ஆமே சைவயொளி யூறேகை² நாத்றம்
ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுஞ் மாமே. ஈஉ
- 1326 தன்னுஞ் மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுஞ் மாகி இடம்பெற நின்றவர்
மண்ணுஞ் நீரனால் காலுஞ் வானுஞ்
சண்ணுஞ் மெய்யுஞ் காணது மாமே. ஈஊ
- 1327 காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து எரிநுந்திடிற்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காணலு மாகுங் கருத்துற நில்லை. ஈச
- 1328 நின்றிடும் ஏழு புனைமும் ஒன்றுகக்
கண்டிடும் உளளங் கலந்தெங்குந் தானாகக்

- கொண்டிடும் வைபவங் குணம்பல தன்னையும்
விண்ணிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. ௩௫
- 1329 மெய்ப்பொரு ளெனமுதல் ஹெளவது ஈறாக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரங்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேர்பவரி
நற்பொரு ளாக நடுவிற்குத் தானே. ௩௬
- 1330 தாளாநி னுள்ளே சமைந்தமு தேர்பவரி
காலது கொண்டு கலந்துற யீசெயல்
நாளாநி நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளாநி காயமுங் கேடில்லை காணுமே. ௩௭
- 1331 கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணும் நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துத் திடத்துக்கே. ௩௮
- 1332 உற்றிட மெல்லாம் உலப்பில்பாழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சகிப்பற நின்றிடே. ௩௯
- 1333 நின்றிடும் ஏழ்கடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளம் நினைத்தவை தானெக்கும்
நின்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே. ௪௦
- 1334 விளக்கொளி ஸௌமுத ஸௌவது ஈறா
விளக்கொளிச் சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்னொடி யானே
விளக்கொளி யாக விளங்கிடு நீயே. ௪௧
- 1335 விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வாரகன் விளங்கினர் தானே. ௪௨
- 1336 தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவன்
தானே பரம வெளியது வானவன்
தானே சகவமு மாக்கி அழித்தவன்
தானே யனைத்துள் அண்ட சகலமே. ௪௩

- 1337 அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவன்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவன்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணினான்
கண்டத்தில் சின்று கலப்பறி யார்களே. சத
- 1338 கலப்பறி யார்கடல் சூமுல கெல்லாம்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்கில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே. சரு
- 1339 தானே எழுந்தவுச் சக்காஞ் சொல்லிடின
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே யிரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
தானே கலந்த வரையெண்பத் தொன்றுமே. சசு
- 1340 ஒன்றிய சக்கரம் ஒகிடும் வேளையில்
வென்றிகொள் மேனி மதிலட்டம் பொன்மையாக்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையில்
என்றிய லம்மை எழுத்தவை பச்சையே. சௌ
- 1341 ஏய்ந்த மாவுரி தன்னில் எழுதிய
வாடந்தஇப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின்
காய்ந்தவி கெய்யுட் கலந்துடன் ஒழுமு
மாந்தலத் தாழுவே ராகுதி பண்ணுமே. ச'அ
- 1342 பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீடிடி
எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும்
நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின்
துண்ணென நேயநற் சேர்க்கது மாமே. சசு
- 1343 ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுக்குநெய்
ஆகின்ற கற்பூர மாகோ சனரீருஞ்
சேர்கின்ற ஒன்பதுஞ் சேரீ வைத்திடே. ரு
- 1344 வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கண்ணியைத்
தகவது வாகச் சமைந்தஇம் மந்திரம்
அர்ச்சனை யாயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே. ருசு
- 1345 சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியாய்
எந்தை காங்கள் இருமுன்றும் உள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தை கிலீமெழு முன்னிருந் தானே. ருஉ

- 1346 இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
இருந்தனர் கண்ணிகள் எண்வகை எண்மர்
இருந்தனர் சூழ எதிர்ச்சுக் கரத்தே
இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே. ௫௩
- 1347 கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்டதும் முந்தங் கனல்கிரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படரித ழானவன்
உண்டங் கொருத்தி உணரவல் லாருக்கே. ௫௪
- 1348 உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கிற்
கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியும்
மணந்தெழும் ஓசை யொளியது காணுந்
தணந்தெழு சக்கரத் தான்தரு வாளே. ௫௫
- 1349 தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களுள் நின்று
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. ௫௬
- 1350 பேரொளி யாய் பெரிய பெருஞ்சுடர்
சிரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகிப் பரந்துவின் றாளே. ௫௭
- 1351 பரந்த கரமிரு பங்கயம் ஏந்திக்
குவிந்த கரமிரு கோய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முந்தார் பவனம்
இருந்தநல் னாடை மணிபொதிக் தன்றே. ௫௮
- 1352 மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றோ பாகதி யாமே. ௫௯
- 1353 பரந்திருந் துள்ளே அறுபது சத்தி
கரந்தன கண்ணிகள் அப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்தச்
சொந்தவர் எத்துஞ் சிறீமதன் மாமே. ௬௦
- 1354 தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமவை யற்றுக் கருகிய நெஞ்சத்
தினகர னாரிட செய்திய தாமே. ௬௧

- 1355 ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலரதாய்ப்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே. ௬௨
- 1356 ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே அமர்ந்தவர்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை யானவர்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுசத்தி நேர்தரு
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை சூழவே. ௬௩
- 1357 சூழ்த்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்க்கி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தம் பாசமே. ௬௪
- 1358 பாசம் தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம் தாக நிறைத்திரு முழுமுளே
நாசம் தெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டிற்
காசினி மேலவர் கண்ணுத லாகுமே. ௬௫
- 1359 கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகைபற நின்றிடில்
விண்ணவர் சோதி விளங்க ஹிரிகார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. ௬௬
- 1360 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு திபத்தைத்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருக்கிடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்க வருதலால்
தண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே. ௬௭
- 1361 தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோகி எழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவர்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வளியுட னாகுமே. ௬௮
- 1362 நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலைத்த வண்ணத்தள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந் தாமே. ௬௯
- 1363 அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்தவெண் குண்டுகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே. ௭௦

- 1364 காரணி சத்திகள் ஐம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிகள் ஐம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கார்த்தேசுருங்
காரணி தன்னரு ளாவினின் றுளே. எக
- 1365 நின்றிசுச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற்
கண்டிவ வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டிற்
கொண்ட விரதநீர் சூன்றாமல் நின்றிடிந்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. ௧1௨
- 1366 கண்டிசுச் சத்தி இருதய பங்கயம்
கொண்டித் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந் தாளே. எக
- 1367 இருந்தவிச் சத்தி இருநா லு கையிற்
பார்த்திப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
காந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங்
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகள் தாளே. எச
- 1368 உகந்தனள் பொன்முடி முத்தா மாகப்
பார்த பலளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்குச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே. எரு
- 1369 பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச விடைச்சி இனிதிருந் தாளே. எக
- 1370 தாளநி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பார்த்தெழு விண்ணிலே. எஎ
- 1371 விண்ணமர் நாடி இருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மாளது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. எஅ
- 1372 கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள்
தாபத்துச் சத்தி நயங்கி வருதலால்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலேந்து
பாசம் அறுக்கப் பார்த்தன சூலமே. எக

- 1373 குலந்தண் டொள்வரன் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுக்கத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குலந்தனை எண்ணதே. ௮௦
- 1374 எண்ணம் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணம் சத்திகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவள்
எண்ணிய எண்ணு கடந்துநின் றுளே. ௮௧
- 1375 கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பலளங்கச் சாசப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றுளே. ௮௨
- 1376 நின்றிடுச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானுகப்
பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட்
டொன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க்குண் டாமே. ௮௩
- 1377 உண்டே ார் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்டிடுச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே. ௮௪
- 1378 நன்மணி ஞலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாகம் மழுக்கத்தி பந்தாகுங்
கன்மணி தாமரைக் கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூணரம் பூசனை யானதே. ௮௫
- 1379 பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் ஞழவே
சேசுவன் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள்
மாசடை யாமல் மகிழ்ந்திருந் தார்களுே. ௮௬
- 1380 தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட
வேரது வென்றிகின் றெண்ணு மனோமயங்
காது பேரலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. ௮௭
- 1381 மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள்
விண்ணில் எழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணில் எழுந்தது காண்பரி தன்றுகொல்
சண்ணில் எழுந்தது காட்சி தாளன்றே. ௮௮

- 1382 என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிப்பொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே. அக
- 1383 அமுதம் தாக அழகிய மேனி
பழகம் தாகப் பார்த்தெழு முள்ளே
சுமுதம் தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெழுதம் தாகிய கேடிலி தானே. கூ
- 1384 கேடிலி சத்திகள் முப்பத் ததுவரும்
நாடிலி கன்னிகள் நாலொன் பதின்மரும்
பூவிலி பூவிதழ் உள்ளே யிருந்திலர்
நாளிலி தன்னை நணுகிலின் றார்களே. கூ
- 1385 நின்றது புத்தி நிறைந்திடும் வன்னியுந்
கண்டது சேரதி கருத்துள் இருந்திடக்
கொண்டது லோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்டவென காரம் விளங்கின அன்றே. கூ
- 1386 விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நரண நெத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லது மாமே. கூ
- 1387 ஆமே அதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே யுகரந் தழைத்தெழுந் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே. கூ
- 1388 பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் பேரயிரும்
மற்குட மரகிய மண்டலந் தன்னுளே
சிற்கொடி யாகிய பேதைவழக் காணுமே. கூ
- 1389 பேதை யிவளுக்குப் பெண்மை அழகாகுந்
தாளை யிவளுக்குத் தாணுவ மாயநிற்கும்
பாதை யவளுக்கு மண்ணுந் தில்கமாயக்
கோதைவர் ஆழக் குவிந்திடங் காணுமே. கூ
- 1390 குவிந்தனர் சத்திகள் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் சூழப்
பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனர் காணும் இடம்பல கொண்டே. கூ

- 1401 ஞானி புலியெழு நன்னூ லணைத்துடன்
மோன நிலையும் முழுளண்ணென் சித்தியும்
ஏனை நிலமும் எழுதா மறையீறுங்
கோடுகு தன்னைபுகு காணுங் குணத்தனே. ௪

3. மார்க்க சாவம்

- 1402 பொன்றாற் சிவசாத னம்பூதி சாதனம்
நன்மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனம்
துன்மார்க்க சாதனம் தோன்றாத சாதனம்
சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே. ௧
- 1403 கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி
பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாசத்தின்
ஊடுறு ஞானே தயனுண்மை முத்தியோன்
பாடுறு சத்தசை வப்பத்த நித்தனே. ௨
- 1404 சுத்தம் அசுத்தம் துரியங்கள் ஒரேழுஞ்
சுத்தம் அசுத்துந் தணந்த பராபரை
உய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
அத்தன் அருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. ௩
- 1405 சுத்தம் அசுத்துந் தணந்தவர் தானாகிச்
சித்தம் அசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார்
சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே. ௪
- 1406 தன்னைப் பரணைச் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை விட்டினை
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே. ௫
- 1407 பூரணம் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போத
மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு
நேரண சராறு நீதி நெடுமீபோகங்
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. ௬
- 140௮ மாறாத ஞான மதிப்பற மாயோகங்
தேறாத் சந்நையுத் தேற்றிச் சிவமர்க்கிப்
பேரான பாவனை பேணி நேறிநிற்பல்
கூறுகு ஞானி சந்நை குறிக்கிலே. ௭
- 1409 வேதாந்தம் கண்டோர் பிரமமித் தியாதார
நாதாதங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்

வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தம் கண்டுணர்
சாதா ரணமன்ன ஷசுவர் உபாயமே.

அ

- 1410 விண்ணினைச் சென்றன காசியன் மேதங்கள்
கண்ணினைச் சென்றன காப்பல் காட்கள்
எண்ணினைச் சென்றன காம லேனாப்பதம்
அண்ணலைச் சென்றன காபக பாசமே.

க

- 1411 ஒன்றும் இரண்டும் இவனுமாய் ஒன்று
நின்று சமய நிராகார நீகனியே
நின்று பாரபரை வேதத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே.

க௦

4. கடுஞ்சுந்த ஷசுவம்

- 1412 வேடம் கடந்து விரிதன்றன் பான்மேனி
ஆடும் பரமின்றி ஆசாபா சுஞ்செற்றுப்
பாடொன்று பாகம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடுஞ் சிவபோ தகர்கத்த ஷசுவரே.

க

- 1413 உடலான ஐந்தையும் ஓராயும் ஐந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீயப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாய்த் தனையுதல் சித்தாந்த மார்க்கமே.

உ

- 1414 சுத்தச் சிவனுரை தானதில் கோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருள் முத்தினித் தாமுலம்
அத்தகை யான்மா அரணை அடைந்தற்றிற்
சுத்த சிவமாவ ரேசுத்த ஷசுவரே.

ந

- 1415 நானென்றுந் தானென்றும் நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டினாத் தற்புகற்
தானென்று நானென்ற தத்துவ ரக்ஷலால்
தானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகில் லேனை.

■

- 1416 சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால்
ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கிநீ
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி பாய்ந்தும்
பாற்பா சாயுச்செய மாறும் பதிமே.

ரு

5. சரியை

- 1417 உயிர்க்குயி ராய்கின்றல் ஒன்றுதான் பூசை
உயிர்க்கொளி கோக்கல் மகாரீயாக பூசை

- உயிர்ப்பெறு மாவா கனம்புறப் பூசை
செயற்கடை கேசஞ் சிவபூசை யாமே. க
- 1418 நாடு நகரமும் நதிறுக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று
பாடுமின் பாடிப் பணியின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே. உ
- 1419 பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்
அதற்கு தொண்டர் அருள்வேடத் தாருவோர்
சுத்த வியமாத் சாதகர் துயோகர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்வனே. ஊ.
- 1420 சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் லீனநிலத் தோரே. ஈ
- 1421 கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
அரிய சிவனுரு அடரும் அருபந்
தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
உரியன வேயத் துயர்பூசை யாமே. னு
- 1422 சரியாதி நான்குத் தருஞான நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்
பொருளா னதுந்கி பொன்னகர் போந்து
மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே. கூ
- 1423 சமையம் பலசத்தித் தன்செயல் அற்றிடும்
அமைபும் விசேடமும் அரண்மந் திரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலசத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞானமர்க் கம்அபி டேகமே. எ

6. கிரியை

- 1424 பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கெல்லிலை என்பதின் அமலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சாணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே. க
- 1425 காணுது கோடி கடிக்கழ் சங்கனம்
வானுது மாமல ிட்டு வணங்கினும்
ஊனிரை நீக்க உணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணுதே. உ

- 1426 கோனக்கன் ருயே குரைகழல் ஏத்துமின்
ஞானக்கன் ருகிய நடுவே யுழிதரும்
வானக்கன் ருகிய வானவர் கைதொழு
மானக்கன் றீசன் அருள்வள்ள மாமே. ௧.
- 1427 இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டலம் எல்லாம்
அதுபணி செய்கின் தவனொரு கூறன்
இதுபணி மானுடர் செய்பணி றீசன்
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே. ௪
- 1428 பத்தன் கிரியை சரீயை பயில்வந்துச்
சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில்
உய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாத்
சித்தம் குருவரு ளார்கிவ மாகுமே. ௫
- 1429 அன்பின் உருகுவ னுளும் பணிசெய்வன்
செம்பொன்செய மேனி கடலத் திருவடி
முன்புறின் றுக்கே மொழிவ தெனக்கருள்
என்பினுட் சோதி இலங்குகின் றுளே. ௬

7. யோகம்

- 1430 நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்
தறியிருந் தாற்போல் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணொன் றுணராத்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடது மாமே. ௧
- 1431 ஊழிதோ ஊழி உணர்ந்தவர்க் கல்லால்
ஊழிதோ ஊழி யுணரவுந் தானொட்டான்
ஊழி அமரும் அரியயன் என்முனார்
ஊழி முயன்றும் ஒதுச்சியு ளானே. ௨
- 1432 பூனினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்
சிவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது
ஒவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாவி யனைந்த நந்தறி யாமே. ௩.
- 1433 உய்த்தனம் என்பிர் உறுபொருள் காண்கிளிர்
சுந்த மலரிற் கலக்கின்ற கந்தணைச்
சினை யுறவே தெளிந்திருள் நிக்கினுல்
முந்தைப் பிறவிக்கு முனவித் தாமே. ௪
- 1434 எழுத்தொடு பாடதும் எண்ணெண் கையுள்
பழித்தலைப் பாசப் பிறையும் நீங்கா

- வழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன்
வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே. ௫
- 1435 விரும்பிநின் தேசெயில் மெய்த்தவ யாகும்
விரும்பிநின் தேசெயின் மெய்யுரை யாகும்
விரும்பிநின் தேசெயின் மெய்த்தவ் மாகும்
விரும்பிநின் தேசெயில் விண்ணவ னாகுமே. ௬
- 1436 பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடுங்
காணில் தனது கலவியு னேறிற்கும்
நாணில் நரக நெறிக்கே வழிசெயும்
ஊணிற் சுடுமங்கி யுத்தமன் றானே. ௭
- 1437 ஒத்தசெங் கோலார் உலப்பிலி மாதவர்
எத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி
சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்
அத்த னிவனென்றே அன்புறு வரர்களே. ௮
- 1438 யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்
ஆகத் தருகிரி யாதி சரியையார்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றும்ஒன்றுள்
ஆகித்தன் பத்தியுள் அன்புலைத் தேனே. ௯
- 1439 யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே அட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்
யோக அபிடேகமே ஒண்சித்தி யுற்றலே. ௧௦

8. ஞானம்

- 1440 ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
ஞானத்தின் மிக்கார் நரின்மிக் காரே. ௧
- 1441 சத்தமுஞ் சக்த மனனூந் தருமனம்
உய்த்த வுணர்வு முணர்த்தும் அகந்தையுஞ்
சக்தமென் றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்
சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்த்தமே. ௨
- 1442 தன்பால் உலகுந் தனக்கரு காவதும்
அன்பா லெனக்கரு காவது மாவன
என்பார்கள் ஞானமும் எய்துஞ் சிவோகமும்
பின்பாளைக் கேடழும் பெற்றிதிந் தானே. ௩

- 1443 இருக்குஞ் சேம இடம்போம மாகும்
வருக்கஞ் சாரசா மாகும் உலகத்
தருக்கிய ஆசா மெல்லாத் தருமே
திருக்கிலா ஞானத்தைத் தேர்க்துணர்ச் தேர்க்கே. ௪
- 1444 அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரநு ளாசன்
குறியுங் குணமுங் குறைகழல் நீங்கா
நெறியறி வாரக்கது நீர்த்தோனி யாமே. ௫
- 1445 ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்
ஏனம் விளைந்தெதி ரேகான் வழிதொடங்
கூனல் மகிமண் டலத்தெதிர் நீர்கண்டு
ஊன மறுத்துநின் றெண்ணுட ராகுமே. ௬
- 1446 ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தில் நான்குமா
மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன் மோகித்து
மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைத்திடுந்
தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே. ௭
- 1447 ஞானத்தின் ஞானி நான்குமா ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே வானென தென்னுடல்
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த கண்ணொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடேல். ௮
- 1448 நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானி கண்ணுடையான்
புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கந்தொன்
கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டிவோன்
திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. ௯
- 1449 ஞானச் சமயமே காநித் தனைக்காண்டன்
ஞான விசேடமே காடு பபோதய
ஞானநிர் வாணமே கைபுறி வானநுள்
ஞானி டேகமே நற்குநு பாதமே. ௧௦

9. சன்மார்க்கம்

- 1450 சாற்றஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்செய் தன்னுயித்
தோற்றங்க ளான கருதிச் சுட்கண்டு
சீற்றம ஓழிந்து சிவியாக சித்தாய்க்
கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களை. ௧
- 1451 சைவப் பெருமைத் தனைய யகங்கத்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு

தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே.

௨

1452 தெர்சிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பர்சிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகளு ரூடக்
குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்
தருமுத்திச் சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே.

௩

1453 தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சிவனு மாகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே.

௪

1454 தானவ னாகத் தானைந்தா மலஞ்செற்று
மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது
மீனயில் ஞானனு பூதியில் இன்பமுந்
தானவ னாயுற ளானசன் மார்க்கமே.

௫

1455 சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கும் இடத்தொடு தெய்வமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தெரிசனம்
எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன் கேண்மினே.

௬

1456 சன்மார்க்க சாதனந் தன்னுள ஞாயமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்கும்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார்
சன்மார்க்கந் தானவ னாகஞ்சன் மார்க்கமே.

௭

1457 சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க முன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்
நன்மார்க்கந் தானே சிவனெடு நாலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருநிகைக் கொள்ளாமே.

௮

1458 அன்னிய பாசமும் ஆகுந் சுருமமும்
முன்றும் அலக்தையும் மூஸப் பகுதியும்
பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்
தன்னெடுந் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே.

௯

1459 பசுபாச நீக்கப் பதியுடன் கூட்டிக்
கசியாத தேஞ்சங் கசியக் கசியத்
தொசியாத வுண்மைச் சொருபே தயத்துந்
பசைவான துல்லாமை யானசன் மார்க்கமே.

௧௦

- 1460 மரர்க்கஞ்சன் மரர்க்கன் கிட்ட வகுப்பது
மரர்க்கஞ்சன் மரர்க்கமே யன்றிமற் றென் றிலை
மரர்க்கஞ்சன் மரர்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்
மரர்க்கஞ்சன் மரர்க்க மாஞ்சித்த யோகமே.

௧௧

10. சகமார்க்கம்

- 1461 சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மாணது
மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மாணது பேராப் பிறந்திறச்
துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே.

௧௨

- 1462 மருவுந் துவாதச மர்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டிலை யாகும்
உருவுந் கிளையும் ஒருங்கிழப் பாரே.

௧௩

- 1463 யோகச் சமாதியின் உள்னே யகலிடம்
யோகச் சமாதியின் உள்னே யுளோளி
யோகச் சமாதியின் உள்னே யுளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே.

௧௪

- 1464 யோகமும் போகமும் யோகியர்ச் சாதுடல்
யோகஞ் சிவனும் உற்றநிம் உள்னத்தோர்
போகம் புறநிற் புருடார்த்த சித்திய
தாகும் இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே.

௧௫

- 1465 ஆதா சோதனை யானடி சுத்திகள்
டேதாதி யீரேண் கலத்தது விண்ணொளி
பேதா வயத்துப் புலன்கா னம்புத்தி
சாதா ணாங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே.

௧௬

- 1466 பிணங்கிற் கின்றவை பைந்தையும் பின்னே
அணங்கு யெறிவ வாயின் னானாத்
கணம்பதி னெட்டிற் கருவும் ஒருவன்
வணங்கவல் வான்செந்த வந்துகின் றானே.

௧௭

- 1467 வளங்கனி யோக்கும் வளந்தற் தார்த்தம்
வளங்கனி யோப்பதோர் வாய்மைய னாகும்
உளங்கனிந் துள்ள முகத்திற் பார்ந்துப்
பழங்கனிந் துள்ளே பகுத்துடன் றானே.

௧௮

11. சற்புத்திர மார்க்கம்

- 1468 மெய்ய சற்புத்திர மார்க்கமே தொழில்
நாவிய நாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழில்
ஆவ திரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோ பொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே. க
- 1469 பூசுந்தல் வாகுத்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அபூசுகின்மை
நேசுத்திட டன்னமும் நீசுத்தி செயநன்மற்
முசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே. உ
- 1470 அறுசுரம் பறவை அலந்தேர்ந் துழலு
மறுகா நரையன்னச் சாமரை நீலங்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ்
சறுகால் அறநெறி சேசக லாரே. ஈ
- 1471 அ நுங்கரை யாவது அல்லடி நீழற்
பெ நுங்கரை யாவது பிஞ்ஞக னுனை
வ நுங்கரை யேகின்ற மன்றுரிர்க் கெல்லாம்
ஒருங்கரை யாயுல கேழிஞைந் தானே. ச
- 1472 உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகத்துச் தழுவி
விபந்தும் அரையுக் கேழுறை செயமின்
படந்தும் பிறவிப் பயனது வாரும்
பயந்து பரிக்கிவப் பான்மைய னுமே. னு
- 1473 நீன்று தொழுவன் கிடத்தெம் பிரானதன்னை
என்றுத் தொழுவன் எழிற்பாற் சோதியைத்
ஆன்று மலர்நுவித் தொழுமின் தொழுத்தோறுஞ்
சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. க
- 1474 திருமன்னுஞ் சற்புத் திரமார்க்கச் சரியை
உருமன்னி வாயும் உலகத்திர் கேண்மின்
சாயன்னு பாசங் கைகம்பந் தொழுது
திருமன்னு காடோறும் இன்புந் திருத்தே. ஈ

12. தாய் மார்க்கம்

- 1475 வாயிடனல் பிபிடன்மலர் செய்தல்
ஆயிரின் பெழுந் தாய் பித்தல் வாழ்த்தல்
பரிபரி பத்திப் பன்மறு சண்டாதி
பரிபரி தொழில் செட்டிது தான்தாச மார்க்கமே. ஈ

- 1476 அதுவிது வாதிப் பாமென் தகல்வர்
திதுவழி பென்றங் கிறைஞ்சின ில்லை
விதிவழி பேசென்று வேந்தனை காடு
மதுவிது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாதே. உ
- 1477 அந்திப்பன் திக்க ள தன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செந்நெழல்
வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாட்டாறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வணக்கின் முடிந்ததே. ந.
- 1478 அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி
உன்னுவர் உள்மகழ்க் துண்ணின் நடிநதாழ்க்
கண்ணவ னென்று கருது மவர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றினின் றானே. ச
- 1479 வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் னெய்திட்டும்
பாசிக் குளத்திலியிழ கல்லா மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை
நேசத் திருந்த திணைவறி யாதே. டி
- 1480 எவ்விடத் தும்பணி யின்மை கண்டுனோர்
எவ்விடத் தும்பணி யிசன் பணிபென்றே
அவ்விடத் தைக்கரு மந்தால் அவிதநாள்
உவ்விடத் தோருக்கோர் உபாய மில்லையே. க

13. சாலோகம்

- 1481 சாலோக மாத் தரியாதி யிற்பெறுஞ்
சாலோகஞ் சாமீபத் தங்குஞ் சரியையான்
மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாநுபம்
பாலோகம் இல்லாப் பாணு வாமே. க
- 1482 சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோடில்
சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்
சமபத்து முலந் தனைத்தேறன் ழுன்னுஞ்
சமபாமி டேகந் தானுஞ் சமாதியே. உ.

14. சாமீபம்

- 1483 பாசம் பசுவான தாகும்இச் சாலோகம்
பாச மஞ்ஞான தாகும்இச் சாமீபம்
பாசஞ் சிவமான தாகும்இச் சாநுபம்
பாசங் கரைபதி சாயுச் சிபமே. க

15. சாருபம்

- 1484 தங்கிய சாருபத் தானெட்டாம் யோகமான்
தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகடா
அங்கத் துடல்கித்தி சாதன ராகுவர்
இக்கவ ராக விழிவற்ற யோகமே. க
- 1485 சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம் தாகுஞ் சராசரம் போலப்
பயிலும் குருவின் பகிபுக்க போதே
கயிலை இறைவன் கதிரவடி வாமே. உ

16. சாயுச்சியம்

- 1486 சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதல்
சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே. க
- 1487 சாயுச் சியஞ்சாக் கிராதீதஞ் சாருதல்
சாயுச் சியமுப சாங்கத்தூத் கங்குதல்
சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே. உ

17. சத்திப்பாதம்

யந்தம்

- 1488 இருட்டறை மூலை யிருத்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தானே. க
- 1489 தீம்புன னுன திசையது சிங்கக்கல்
அம்புல னுயறி வார்க்கமு தாய்கிற்குந்
தேம்புன னுன தெளிவறி வார்கட்குந்
கோம்புல னுபய டொண்டையு மாமே. உ
- 1490 இ ருளநீக்கி எண்ணில் பிறனி கடத்தி
அ ருளநீக்க வண்ணமே யாதி யருளும்
உ ருளநீக்க வானவர் கோனெடுங் கூடிப்
பெருளநீக்கா இன்பம் புலம்பு யில் தானே. ந.

- 1491 இருவரு முறையில் இருந்தது தாழற்
பொருள்சூழ வளக்கது புக்கெரிக் தாற்போன்
மருள்சூழ மயக்கத்து மடமவர் நந்தி
அருள்சூழ இறைவனும் அடிமையு மானே.

ச

மத்தநாமம்

- 1492 மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருட்டிகழ் ஞான மனுபின் தானே.
- 1493 கன்னித் துறைபடிந் தாடிய ஆடவர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்தினர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்
பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே.
- 1494 செய்யன் கரியன் வெளியனந் பச்சையன்
எய்த வுணர்ந்தவர் எயவர் இறைவனை
மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கைய னிவனென்று காதுச்செய் வினே.
- 1495 எய்திய காலங்கள் எத்தனை யாயினுங்
தையலுந் தாலுந் தானிக யகமென்பர்
வைகலுந் தன்னை வணக்கு மலர்கட்குங்
கையெற் கருமஞ்செய் காட்டது வானே.
- 1496 கண்டுகொண் டோயிரண் டுந்தொடர் தாங்கொளி
பண்டுபண் டோயும் பாமன் பிஞ்சுசுடர்
வண்டுகொண் டாடு மலர்வார் சடையண்ணல்
நின்றுகண் டார்க்குள் நீக்கின் றானே.

உ

க

ச

ரு

நீவிநம்

- 1497 அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பறற் றோட்டத்தின்
எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி யுணர்ந்தருள்
உண்ணிற்ப தெல்லாம் ஒழிய முதுவகின்
கண்ணுற்று நின்ற கணிபது வாகுமே.
- 1498 பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்கும்
குறப்பெண் குவிமுலை கோபன வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யுகின் றார்க்கே.

க

உ

- 1499 தாங்குமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிசூழ லானோடும்
ஆங்குது சேரும் அறிவுடை யார்கட்குந்
தாங்கொளி நீலத் தொடர்ந்து மாமே. ௩
- 1500 நனுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன்
அனுகிய தொன்றறி யாத வெந்நவன்
அனுகும் உலகெங்கு மாவியு மாமே. ௪

தீவிரதாம்

- 1501 இருமினை நேரொப்பில் இன்னநுட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கிக்
தந்திமனு ஞானக்கால் தன்செய லற்றால்
திரிமலர் தீர்த்து சிவனவ னாமே. ௧
- 1502 மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞானிறஞ்
சால விளக்குந் தனிச்சுடர் அண்ணலுள்
ஞானம் விளக்கிய நாதன்என் உர்புகுந்
தூனை விளக்கி யுடனிருந் தானே. ௨

18. புறச்சமய துடனம்

- 1503 ஆயத்துள் நின்ற அயசம யங்களுங்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தால் உற்றப் பழைக்கின்ற வாமே. ௧
- 1504 அய சமய முகலாஞ் சமயங்கள்
ஊற தெனவும் உணர்க உணர்பவர்
வேற தறவுனர் வாரிடையக் குருக்கி
யாறி மறைபவர்க் கண்ணிக்குந் தானே. ௨
- 1505 உன்னத்து சேதான் காக்கெக்கும் நின்றவன்
உள்ளன் தலைமலர் பன நிறை மாதவன்
பொன்றம் குடம்பை புகுத்து புறப்படுந்
கள்ளத் தலைவன் கருத்தற் யார்கனே. ௩
- 1506 உன்னத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்
குள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்பிறை
உன்னத்துந் இவ்வை புறத்திலை என்பவர்க்
குள்ளத்தும் இவ்வை புறத்திலை தானே. ௪

- 1507 முதலொன்று மானை முதுகுடன் வானுக்
திதமுது கொம்பு செனிதுதுக் கைகான்
மதியுடன் அந்தகர் வகைவகை பார்த்தே
யதுகூற லொக்கும் ஆறு சமயமே. ௩
- 1508 ஆறு சமயமும் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனவன்
தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே. ௬
- 1509 சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வாரக்கங்
சவமல்ல தில்லை அறுசம யங்கள்
தவம்வல்ல நந்திதான் சார்ந்துய்யு நீரே. ௭
- 1510 அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும்
விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே
முண்ணின் றழிய முயன்றில் ராதலான்
மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்கனே. ௮
- 1511 சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறையொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று நோன்றில்
அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே. ௯
- 1512 தூறு சமயம் உளவா துவலுக்கால்
ஆறு சமயமல் வானுட் பதிவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறி யில்லா
ஈறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே. ௧௦
- 1513 சுத்துங் கழுதைகன் போலுங் கலதிகள்
சுத்த சிவனெங்குந் தோயவுற்று நீர்கின்றான்
குற்றந் தெளியார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்
பித்தேறி காணும் பிறத்திறப் பாரே. ௧௧
- 1514 மயங்குகின் றுரு மதிதெளிந் தாரும்
முயங்கி வீடுவனை முறைமுடிப் பாச்சி
இயங்கிப் பெறுவனே லீறறு காட்டிற்
பயங்குட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. ௧௨
- 1515 சேயன் அணியன் பிணியினுள் பேர்கந்தி
தூயன் னுளக்கற நோக்கவல் லார்க்கு
மாயன் மயக்கிய மாறுட ராமவர்
கரயம் விளைக்குங் கருத்தறி யார்கனே. ௧௩

- 1516 வழியிரண் டுக்குமோர் சித்தத்து வான
பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல்
சுழியறி வானன்றன் சொல்வழி முன்னின்
மழிவறி வாரெறி நாடநில் லாரே. கச
- 1517 மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான்என்பர்
நாதம் தாக அறியப் படுந்நி
பேதஞ்செய் மாதே பிரான்என்று கைதொழில்
ஆதியும் அந்நெறி யானின் றானே. கரு
- 1518 அந்நெறி யப்பனை யாதிப் பிராணை
உரநெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்
பரநெறி தேயுய பஞ்சுக்கள் சித்தம்
பரனறி யாவிறற் பல்வகைத் தூரமே. கக
- 1519 பரிசுறி வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசுறி வானவர் பேற்றில் திகழுந்
தூரிசுற நீரினை தூய்மணி வண்ணன்
அரிதவன் வைத்த அறநெறி தானே. கசா
- 1520 ஆன சமயம் அதுஇது கன்றெனும்
மாய மணிதர் மபக்க மதுவொழி
கானம் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனம் கடந்த வுருவது வாமே. கஅ
- 1521 அந்நெறி நாடி அமார் முனிவாநஞ்
செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றாரின்
முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாரே. கக
- 1522 உறுமா தறிவதும் உள்நின்ற சோதி
பெறுமா தறியிற் பினக்கொன்றும் இல்லை
அறுமா ததுவான வங்கிய ளாக்கே
இறுமா தறிவெல் ஏழைகள் தாமே. உ௦
- 1523 வழிநடக் கும்பரி சொன்னுண்டு வையங்
சுழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்
சுழிநடக் குஞ்சுரா மலரது நீக்கப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவது மாமே. உக
- 1524 வழிசென்ற மாதவம் வையென்ற போது
பழிசெல்லும் வல்லனைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்லனை யாந்திறம் விட்டிட
பெருநல்லில் உம்பர் தலைவன்முன் னாமே. உஉ

19. பிரசாரம்

- 1525 இமையங்க ளாய்வின்ற தேவர்கள் ஆறு
சமயங்கள் பெற்றனர் சாத்நிரம் ஒது
பமையறிந் தோமென்ப சாதிப் பிரானுங்
கமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. க
- 1526 பாங்கமர் கொன்றைப் படர்ச்சடை யாண்டி
தாங்கு மனிதர் தராளிலே நேரொப்பர்
நீங்கிய வண்ணம் நினைவுசெய் யாதவர்
எங்கு உலகில் இருந்தழு வாரே. ௨
- 1527 இருந்தழு வாரும் இயல்புகெட் டாரும்
அருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணில் எண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோலும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பில்லை தானே. க.
- 1528 தூரறி வானர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் றுணுண்பர்
காரறி வாளர் கரந்து பிறப்பார்கள்
நீரறி வார்டெடு மாமுகி லாமே! ச
- 1529 அறிவுடன் கூடி அனுதந்ததோர் தோண்
பறியுடன் பாரம் பழம்பகி சிந்துங்
குறியது கண்டுங் கொடுக்கை யாவர்
செறிய நினைக்கவர் சேவடி தானே. ௩
- 1530 மன்னும் ஒருவன் மருவு மடுமையன்
என்னின் மனிதர் இகழ்வர்வ வேறுதன்
தன்னி மனரே தொழுவின் துணைநிலி
தன்னையும் அங்கே தலைப்பட லாமே. ச
- 1531 ஓங்காரத் துள்ளொளி உன்றோ உதம்புத்
றுங்கார மற்ற அனுபவக் கைகடர்
சாங்கால முன்னுர் பிறவாமை சாிவுநர்
நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களை. ௪

20. உட்சமயம்

- 1532 இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னர்
அமைய வகுத்தான் ஆதி பாரணன்
சமையங்க ளாதுந், நன் றுள்ளை காட
அமையங் குழல்கின்ற ஆகிப் பிரானே. க

- 1533 ஒன்றது பேருர் வழியா நதற்குள்
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதுது என்னுரை யாளர்கள்
குன்று குறைத்தெழு நாயையொத் தார்களே. உ
- 1534 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்கண்ணே
உய்ய அயிர் கின்ற ஒண்குடர் நக்குறைய
மெய்ய பெருமையாக் கன்பனை இன்பஞ்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந் துயம்பினே. ந
- 1535 சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ தெறியீற்
பவனவன் வைத்த பழவழி காடி
இவனவன் என்ப தறியவல் லார்குட்
கவனவ னங்குள் தாங்குட் னுமே. ச
- 1536 ஒத்த சமயங்கள் ஓராறு வைத்திடும்
அத்த னெருவனும் என்ப தறித்திலர்
அத்தன் னெருவனும் என்ப தறித்திடிண்
முத்தி விளைக்கு மு, நல்வனு மாமே. டி
- 1537 ஆமா ஹைக்கும் அறுசம யாகிக்குப்
போராறு நானில்லை புண்ணிய மல்லந்
நாடாய் வழியாக்கும் அய்வே றுயிர்கட்கும்
போடாநவ வாநாரப் பூங்கொடி யாளே. க
- 1538 அரணை யாவ தறித்தேனும் காணுஞ்
செவ்வெறி தெய்தத் திரித்தஅத் தானும்
உசெவ்வி புன்வாக் கடல்கடற் தேறுந்
நானெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. ஞ
- 1539 தெய்வ அரணை அடைந்த செவ்வெறி
பெயர்நவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
அயர்க்கவர் அண்டத்துப் புக்கவ் வருவெறி
பொந்து புண்ணு புணர்கெறி யாமே. அ
- 1540 ச - பனத்தை பிரண்டாறு விசுமின்
ஹை சகாதத்தை ஓயின் னென்கிறீய
நா - ரகெறி மன்னியே முன்னியத்
கு - றி எடவொன் தென்றாறு மாமே. க
- 1541 மயற்குறி யானே வேயிர் தெய்தத்
தெய்வொன் அயர்க்கொன்னை
தெய்வொன் தான்கொழுந்த
னா - றுள் காணில் அரணை யாமே. க௦

- 1542 ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதாப்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற அரநெறி
பாய்ந்துணர் வாரஅரன் சேவடி கைதொழு
தோந்துணர் செய்வதோர் இன்பமு மாமே. ௧௧
- 1543 இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேர்தும்
பித்தரைக் காணின் நகுமெங்கள் பேர்கந்த
எததவ மாகிலென் எங்குப் பிறக்கிலென்
ஐத்துணர் வர்க்கொல்லு ஐப்புத னாமே. ௧௨
- 1544 ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தொடு மாநூரீர்
ஆமே பிரானுக் கதோமுக மாநுள
தாமே பிரானுக்குந் தன்சொ மாலைக்கும்
நாமே பிரானுக்கு நாரியல் பாமே. ௧௩
- 1545 ஆகிப் பிரானுல கேழும் அளந்தவன்
ஐதக் கடலும் உயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேகிப் பிலாமையின் நின்ற பாசத்தி
ஆதிக்கட் டெய்வமும் அந்தமு மாமே. ௧௪
- 1546 ஆய்ந்தறி வார்கள் அமர்ந்தித் தியாதார்
ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரநெறி
ஆய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழ
ஆய்ந்தறிந் தேனிம்மை அம்மைகண் மெனே. ௧௫
- 1547 அறியவொண் னாதவ் வுடம்பின் பயனை
அறியவொண் னாத அறுவகை பாக்கி
அறியவொண் னாத அறுவகைக் கோசத்
தறியவொண் னாததோர் அண்டம் புகந்ததே. ௧௬

ஐந்தாத்தந்திரம் முற்று.

ஆளுந் தந்திரம்

[வியாபகமம்]

1. சீவகுரு தெரிசனம்

- 1548 பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
சுத்த லுரையால் துரிசறச் சோதித்துச்
சத்தம் அசத்துஞ் சதசத்துன் காட்டலாற்
சத்தம் இறையே சிவகுரு வாமே. க
- 1549 பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு
நேசித்த காயம் விடுவித்து நேர்நேரே
கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த
நாசற்ற சற்குரு அம்பல மாமே. உ
- 1550 சித்திகள் எட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய
சுத்தியும் எண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச்
சத்தியும் மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியும் நாநன் அருளிற் பயிற்வாமே. ந
- 1551 எல்லா வலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மீக்கார் நல்கலால்
எல்லா நம் உய்யக்கொன் டிங்கே அளித்தலாற்
கொல்லாந்த நற்குரு சுத்த சிவமே. ச
- 1552 தேவனுஞ் சுத்த குருவும் உபாயத்துள்
யாவையும் மூன்று யுனக்கண் டிரையாலே
மூவாப் பசுபாச டாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையும் நல்கும் குருபரன் அன்புற்றே. டி
- 1553 சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்
சுத்தனை நல்குநன் காணு அதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணுன் நமோன்பர் புண்ணியர்
அத்தன் இவனின் நடிபணி வாரே. க
- 1554 உண்மையிற் பொய்மை ஒழிந்தலும் உண்மைப்பார்
திண்மையும் ஒண்மைச் சிவமாய் அன்வரன்
உண்மையும் எட்டெட்டிச் சிந்த மயக்கமும்
கண்ணன் அருண்ந் யாரற் வாரே. ட
- 1555 சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த
சிவனே பென அடி சேரவல் லார்க்கு

நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்னிப் பரலோக மாமே.

அ

- 1556 குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தேரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோமே.

க

- 1557 சித்தம் யாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடும்
அத்தன் உணர்த்துவ தாகும் அருளாலே
சித்தம் யாவையுந் தின்செவ மானக்கால்
அத்தனும் அவ்விடத் தேயமர்ந் தானே.

க௦

- 1558 தானந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோனந்தி பெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வானந்தி பென்று மருமும் ஒருவற்குக்
தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே.

க௧

- 1559 திருவாய் சித்தியும் முத்தியும் சீர்மை
மருளா தருளும் மயக்கமும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமும் நாதன்
உருவாய் அருளா விடலோர ஒண்ணாதே.

க௨

- 1560 பத்தியும் ஞானவை ராக்ஷய மும்பா
சித்திக்கு வித்தாஞ் செலாகமே சேர்நலான்
முத்தியின் ஞான முளைத்தலால் அம்முளை
சத்தி யருந்தரில் தானெளி தாமே.

க௩

- 1561 மீனெனய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே.

க௪

- 1562 சிவமான ஞானந் தெரியவொண் சித்தி
சிவமான ஞானந் தெரியவொண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபாத் தேயேயுச்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நக்குமே.

க௫

- 1563 அறிந்துணர்ந் தேனின் வகைட முற்றுந்
செறிந்துணர்ந் தோகித் திருவருள் பெற்றேன்
மறந்தொழிந் தேனமதி மண்டலர் வாழ்க்கை
பிறந்தொழிந் தேனிப் பிறைவைய காணே.

க௬

2. திருவடிப் பேறு

- 1564 இசைந்தெழும் அன்பில் எழுந்த படியே
பசைந்தெழும் ஈசரைப் பாசத்துள் ஏகச்
சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க
உவந்த குருபதம் உள்ளத்து வந்ததே. க
- 1565 தாடந்த போதே தலைந்த எம்மிறை
வாடந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டு
வீடந்த மின்றியே யான்கென விட்டருட்
பாடின முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே. உ
- 1566 தானவ னாகிச் சொருபத் துவந்திட்டு
ஆன சொருபங்கள் நான்கும் அகற்றின
எனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி
தாண்டி முற்கூட்டித் தாபித்த துண்மையே. ங
- 1567 உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுச்
திரையற்ற நீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்துக்
கரையற்ற சுத்தாதி நான்குங் கடந்த
சொருபத் திருத்தினன் சொல்லிறந் தேராமே. ச
- 1568 குாவன் உயிர்முச் சொருபமுங் கைக்கொண்
டரிய பொருளமுத் திரையாகக் கொண்டு
பெரிய பிராண்டி நந்தி பேச்சற்
றுருட ளன்னையங் குய்யக்கொண் டானே. ங
- 1569 பேச்சற்ற இன்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
மாச்சற்ற என்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
சாச்சற்ற சோதி கடன்மூன்றுங் கைக்கொண்டு
வாச்ச புழுமாநாந் தான்தந்து மன்னுமே. க
- 1570 இதயத்தும் நாட்டத்தும் என்றன் சோத்தும்
பதிவித்த பாதிப் பராபரன் நந்தி
கதிவைத்த வாலும்மெய் காட்டிய வாலும்
விதிவைத்த வாலும் விளம்பவொண் னாதே. ங
- 1571 திருவடி வைத்தென் சோத்தருள் கோக்கிப்
பெருவடி வைத்தாந் பேர்ந்தத் தன்னைக்
குருவடி விந்நாட கோகையெந் கோவைக்
கருவழி வாத்நிடக் கண்டுகொண் டேனே. அ
- 1572 திருவடி ஞானத் துலகாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானத் துலகாக்கு செர்க்குந்

- திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்டுந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. ௩௦
- 1573 மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயம் தாக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படொளி வானவன்
தால்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாதே. ௧௦
- 1574 கழலார் கமலத் திருவடி என்னும்
நிழல்சேரப் பெற்றேன் செடுமால் அநியா
அழல்சேரும் அங்கியுள் ஆகிப் பிரானுங்
குழல்சேரும் என்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்ததே. ௧௧
- 1575 முடிமன்ன ராகிழ வுலகம் தான்வர்
அடிமன்னர் இன்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்கின்ற தேவர்கள் ஈசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் ருரே. ௧௨
- 1576 வைத்தேன் அடிகள் மனத்தினுள் னோரார்
பெய்த்தே பெரியும் புலன்வழி போகாமல்
எய்த்தேன் உழுவும் இருக்கை மாற்றிட்டு
மெய்த்தேன் அறிந்தேனவ் வேதத்தின் அந்தோ. ௧௩
- 1577 அடிசார லாம்அண்ணல் பாத மீட்டும்
முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர்
படிசார்ந்த இன்பப் பழவடி வேள்ளக்
சூடிசார் நெற்கூடி நிற்பவர் கொள்ளையே. ௧௪
- 1578 மந்திர மாவதும் மாமருந் தாவதும்
தந்திர மாவதும் தானங்க வாவதுஞ்
சந்தர மாவதும் தாய்கெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே. ௧௫

3. ஞானஞ்ஞான ஞேயம்

- 1579 நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றபுப்
பாங்கான பாசம் படா பட்டினும்
ஆங்கார நீங்கி யதனிலே நிற்கவே
நீங்கர் அமுத நிலைபெற லாமே. ௧
- 1580 ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானஞ் நின்றமே
ஞேயத்தின் ஞானஞ் ஞேயத்தில் விடாகும்
ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்தை யுற்றவர்
ஆயத்தின் நின்ற அறிவறி வாரே. ௨

- 1581 தானென் தவனென் திரண்டாகுந் தத்துவந்
தானென் தவனென் திரண்டுந் தனிந்கண்டு
தானென்ற பூவை யவனாடி சாத்தினால்
நானென் தவனென்கை நல்லதொன் றன்றே. ன
- 1582 வைச்சன வாறுறு மாற்றி யெனைவைத்து
மெச்சப் பன்றன் வியாத்துவ மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி னேறுத்தால்
அச்சங் கெடுத்தென்னை யாண்டனன் நந்தியே. ட
- 1583 முன்னை யறிவறி யாதும் மூடர்போற்
பின்னை யறிவறி யாணையைப் பேதித்தான்
தன்னை யறியப் பரண்கித் தற்சிவத்
தென்னை யறிவித் திருந்தனன் நந்தியே. டு
- 1584 காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங்
கோணாத போகமுங் கூடாது கூட்டமும்
நாணாத நாணமும் நாதாந்த போதமுங்
காணு யெனவந்து காட்டினன் நந்தியே. கூ
- 1585 மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடும்
மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியும் முன்னிற்கும்
மோனங்கை வந்தாமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனங்கை வந்தைத் தருமமும் முன்னுமே. டா
- 1586 முத்திரை முன்றின் முடிந்தது முன்றின்பால்
வைத்த கலைகால் நான்மடல் கான்மற்றி
உய்த்தவத் தானத்தத் தொண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திவ வாரே. அ
- 1587 மேலைச் சொருபங்கள் மூன்று மிகுசத்தி
பாலிந்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி
அலிந்த நட்டமே நேயம் புருந்தற்ற
மூலச் சொருபன் மொழிநா னுருவனே. கூ

4. துறவு

- 1588 இறப்புர் பிறப்பும் இருமையும் நீக்கித்
துறத்துந் தவங்கண்ட சோதிப் பிரானை
மறப்பின் சாய்ந்தும் வாய்மொழி வாய்வுட்
கறப்பத் காட்டும் அமரர் பிரானே. க
- 1589 பிறந்தும் இறந்தும்பல் பேசைநமை யாலே
பறந்து மறந்துந் நீக்க மறைந்து

- செறந்த சிவனாரூள் சேர்பரு வத்துத்
துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. ௨
- 1590 அறவன் பிறப்பிலே யாரும் இலாதான்
உறைவது காட்டகம் உண்பது பிச்சை
துறவனுங் கண்டார் துறந்தவர் தம்மைப்
பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டிரே. ௩
- 1591 நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில்முட் பாயும்
நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு
நெறியின் நெருஞ்சில்முட் பாயகி லாவே. ௪
- 1592 கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவக் கைவரும்
நாடி வளைந்தது நான்கட வேனலேன்
ஆடல் விடையுடை அண்ணல் திருவடி
கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையன் றானே. ௫
- 1593 உழவன் உழவுழ வானம் வழங்க
உழவன் உழவினிற் பூத்த குவளை
உழவன் உழத்தியர் கண்ணெக்கும் என் றிட்
டுழவன் அதனை யுழவொழித் தானே. ௬
- 1594 மேல்துறந் தண்ணல் விளக்கொளி கூற்றுவன்
நாள் துறந் தார்க்கவன் நன்ப னவானிலே
காள் துறந் தார்க்கவன் கண்ணுத லாய்க்கும்
பாள் துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே. ௭
- 1595 நாகமும் ஒன்று படம்ஐந்து நாலது
போகமுட் புற்றிற் பொருத்தி நிறைத்தது
ஆக மிரண்டும் படம்ஐந் தாட்டொழித்
தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. ௮
- 1596 அகன்றார் வழிமுதல் ஆதிப் பிரானும்
இவன்றா னெனதின் தெரியனும் அல்லன்
சிவன்றான் பலபல சேவனு மாகும்
நயன்றான் வரும்வழி நாமற் றோமே. ௯
- 1597 தூம்பு நிறந்தன ஒன்பது வாய்தலும்
தூம்பற் குழலியின் கஞ்சனிப் பட்டது
வோம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூறாவிற்
கும்பேறிக் கோரலிற் பூக்கின்ற வாமே. ௧௦